

รายงาน

สถิติเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ

ประจำเดือนมิถุนายน 2567

ข้อมูล ณ เดือนพฤศจิกายน 2567

รายงานสถิติ

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

กองเศรษฐกิจการแรงงาน

กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ

โทร 02 232 1379

<https://qr.go.page.link/A3Puk>

EXECUTIVE SUMMARY

บทสรุปผู้บริหาร

ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม 2567

ไทย Thailand

ประชากรวัยแรงงาน
(อายุ 15 ปีขึ้นไป)

Population of 15 years old and over

58.80 ล้านคน

39.62 ล้านคน

กำลังแรงงาน
Labour Force

19.18 ล้านคน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
People not in the Labour Force

ผู้มีงานทำ
Employed

39.14 ล้านคน

ผู้ว่างงาน
Unemployed

0.48 ล้านคน

ไต้หวัน Taiwan

ประชากรวัยแรงงาน
(อายุ 15 ปีขึ้นไป)

Population of 15 years old and over

20.24 ล้านคน

11.98 ล้านคน

กำลังแรงงาน
Labour Force

8.26 ล้านคน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
People not in the Labour Force

ผู้มีงานทำ
Employed

11.58 ล้านคน

ผู้ว่างงาน
Unemployed

0.40 ล้านคน

ญี่ปุ่น Japan

ประชากรวัยแรงงาน
(อายุ 15 ปีขึ้นไป)

Population of 15 years old and over

109.89 ล้านคน

69.59 ล้านคน

กำลังแรงงาน
Labour Force

40.30 ล้านคน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
People not in the Labour Force

ผู้มีงานทำ
Employed

67.66 ล้านคน

ผู้ว่างงาน
Unemployed

1.93 ล้านคน

เกาหลีใต้ South Korea

ประชากรวัยแรงงาน
(อายุ 15 ปีขึ้นไป)

Population of 15 years old and over

45.54 ล้านคน

29.36 ล้านคน

กำลังแรงงาน
Labour Force

16.18 ล้านคน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
People not in the Labour Force

ผู้มีงานทำ
Employed

28.53 ล้านคน

ผู้ว่างงาน
Unemployed

0.84 ล้านคน

สหรัฐอเมริกา United States

ประชากรวัยแรงงาน

Population of 16 years old and over

268.25 ล้านคน

167.73 ล้านคน

กำลังแรงงาน
Labour Force

100.52 ล้านคน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
People not in the Labour Force

ผู้มีงานทำ
Employed

161.08 ล้านคน

ผู้ว่างงาน
Unemployed

6.65 ล้านคน

ค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมง HOURLY WAGE

	41.25 – 50.00 บาทต่อชั่วโมง	108.84 จุด
	183 TWD = 202.56 บาทต่อชั่วโมง	107.38 จุด
	1,004 JPY = 231.42 บาทต่อชั่วโมง	108.10 จุด
	9,860 KRW = 257.44 บาทต่อชั่วโมง	114.09 จุด
	7.25 USD = 262.89 บาทต่อชั่วโมง	314.07 จุด

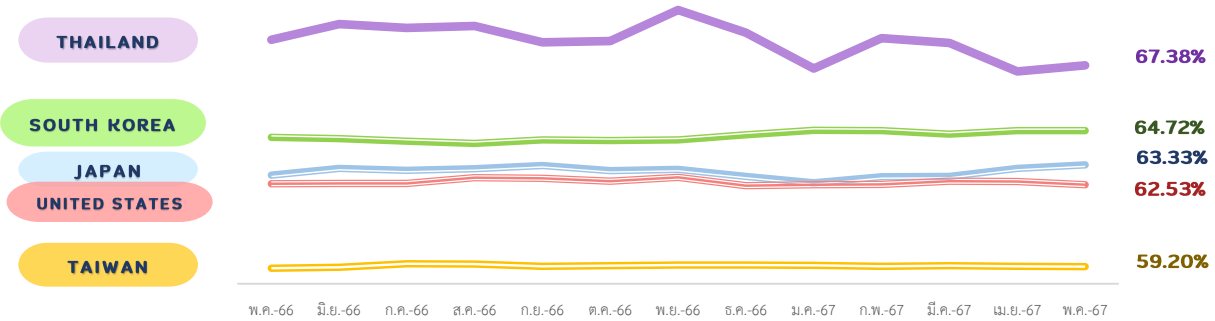
หมายเหตุ: ค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมงของไทย คำนวณจากค่าแรงขั้นต่ำรายวัน 330 - 400 บาทหารด้วยชั่วโมงการทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน : แปลงสกุลเงินเป็นเงินบาทเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2567

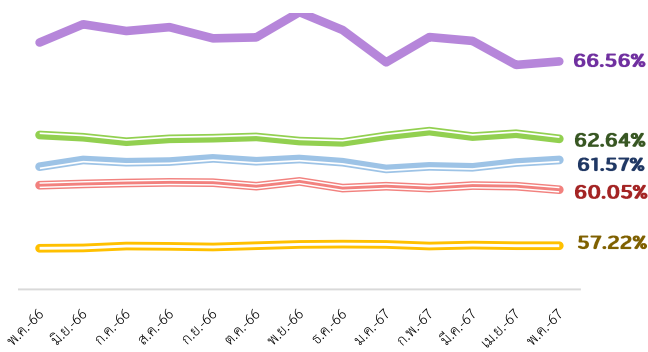
บทสรุปผู้บริหาร EXECUTIVE SUMMARY

ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม 2567

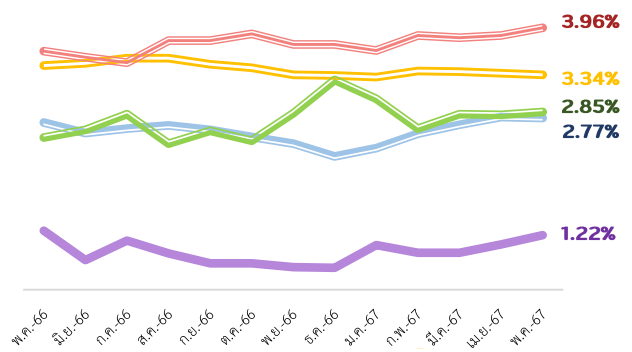
อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (LABOUR FORCE PARTICIPATION RATE)

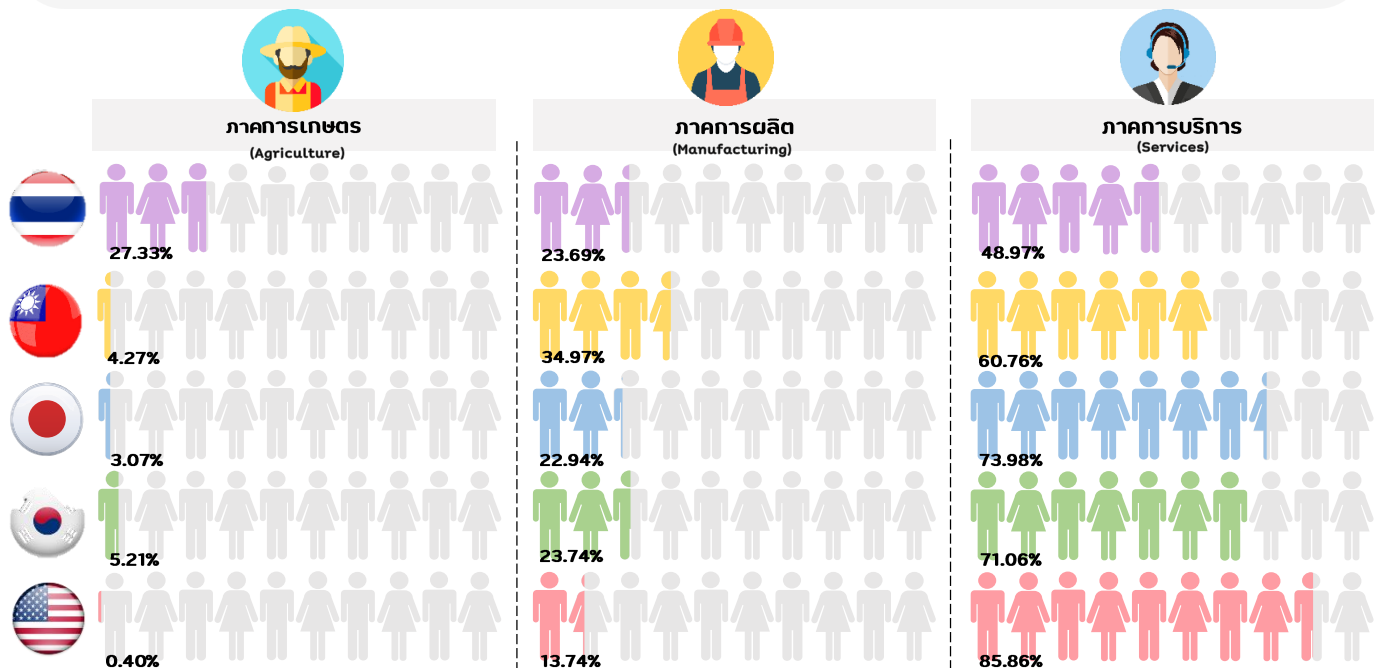
อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (EMPLOYMENT to POPULATION RATIO)

อัตราการว่างงาน (UNEMPLOYMENT RATE)

อัตราส่วนผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรม (EMPLOYMENT RATE by INDUSTRY)

บทสรุปผู้บริหาร

EXECUTIVE SUMMARY

สถานการณ์เศรษฐกิจที่น่าสนใจประจำเดือนมิถุนายน 2567

“การสนับสนุนอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ในสหรัฐอเมริกา”

งานแสดงสินค้าฝ่ายบริหารของประธานาธิบดีไบเดนได้คัดเลือกให้บริษัท BAE Systems คู่ค้าของกระทรวงกลาโหมเป็นผู้ได้รับการสนับสนุนรายแรกของโครงการใหม่ตามกฎหมายสนับสนุนการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ (Creating Helpful Incentives to Produce Semiconductors for America Act หรือ CHIPS and Science Act) เพื่อเป็นการเสริมสร้างความมั่นคงของห่วงโซ่อุปทานเซมิคอนดักเตอร์ของสหรัฐฯ โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นแหล่งผลิตเซมิคอนดักเตอร์ที่สำคัญ บริษัท BAE Systems จะได้รับเงินสนับสนุน 35 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อเพิ่มกำลังการผลิตชิปในสหรัฐฯ ที่ใช้สำหรับเครื่องบินขับไล่ F-15 และ F-35 และใช้สำหรับดาวเทียมและระบบป้องกันประเทศอื่น ๆ โดยเงินสนับสนุนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มั่นใจว่าจะสามารถจัดหาชิ้นส่วนเซมิคอนดักเตอร์ที่จำเป็นต่อสหรัฐฯ และประเทศพันธมิตรได้อย่างเพียงพอ เงินสนับสนุนนี้เป็นเงินจำนวนแรกที่กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ จัดสรรภายใต้กฎหมายสนับสนุนการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ที่สภาองเกรสอนุมัติ โดยเงินสนับสนุนทั้งโครงการมีจำนวน 39,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ที่มีเป้าหมายเพื่อจูงใจโรงงานผลิตชิปในสหรัฐฯ ให้มีการผลิตภายในประเทศ และดึงดูดการผลิตชิปที่สำคัญที่ได้ย้ายฐานการผลิตไปนอกสหรัฐฯ (Offshore) ให้กลับเข้ามาผลิตภายในประเทศ การตัดสินใจเลือกสนับสนุนบริษัท BAE Systems ซึ่งเป็นคู่ค้าของกระทรวงกลาโหมเป็นบริษัทแรกแทนที่จะเลือกสนับสนุนบริษัทผลิตเซมิคอนดักเตอร์เชิงพาณิชย์ ทำให้เห็นว่าฝ่ายบริหารของสหรัฐฯ ให้ความสำคัญด้านความมั่นคงของประเทศมาก

Ms. Gina Raimondo รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ ได้กล่าวระหว่างการดูงานที่บริษัท BAE ในรัฐนิวแฮมป์เชียร์ว่า สหรัฐฯ กลายเป็นประเทศที่ต้องพึ่งพาชิปจากประเทศเอเชียอย่างมาก ซึ่งรวมถึงเทคโนโลยีทางทหารด้วย ดังนั้น เพื่อที่จะป้องกันประเทศ สหรัฐฯ จึงจำเป็นต้องผลิตชิปสำหรับใช้ในยุทธโธปกรณ์ทางทหารของสหรัฐฯ ด้วยตัวเอง และอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า ฝ่ายบริหารของประธานาธิบดีไบเดนจะประกาศให้เงินสนับสนุนเพิ่มเติมสำหรับโรงงานผลิตเซมิคอนดักเตอร์รายใหญ่ที่บริหารโดยบริษัท อินเทล ซัมซุง และ ทีเอสเอ็มซี (Taiwan Semiconductor Manufacturing Company: TSMC) และภายในปีหน้า กระทรวงพาณิชย์จะประกาศให้เงินสนับสนุนอีกจำนวน 10-12 พันให้แก่บริษัทต่าง ๆ โดยแต่ละทุนมีมูลค่า 10-1,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และในเดือนมกราคม 2567 จะมีการประกาศให้เงินสนับสนุนสำหรับชิปขั้นสูง (Advanced Chips) ทั้งนี้ คาดว่า จะได้เห็นการขยายตัวครั้งใหญ่ของห่วงโซ่อุปทานการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ในสหรัฐฯ อย่างชัดเจน แม้ว่าเซมิคอนดักเตอร์จะมีต้นกำเนิดในสหรัฐฯ แต่ปัจจุบันสหรัฐฯ ผลิตได้เพียง 1 ใน 10 ของการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ในโลก อย่างไรก็ตาม บริษัทผลิตชิปของสหรัฐฯ ยังคงออกแบบชิปได้ทันสมัยมากที่สุด แต่การผลิตเซมิคอนดักเตอร์ของโลกได้ย้ายฐานการผลิตไปเอเชียเป็นส่วนใหญ่ ในช่วงกว่า 10 ปีที่ผ่านมา เนื่องจากมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า ชิปไม่เพียงใช้เพื่อผลิตคอมพิวเตอร์หรือรถยนต์เท่านั้นแต่ยังรวมถึงชิปนาวิค ดาวเทียม และเครื่องบินขับไล่ด้วย ซึ่งเจ้าหน้าที่ในวอชิงตันได้ให้ความเห็นว่า การไม่มีความสามารถในการผลิตชิปในประเทศเป็นช่องโหว่ของความมั่นคงของสหรัฐฯ อย่างร้ายแรง ความขาดแคลนชิปทั่วโลกในช่วงการแพร่ระบาดโควิด-19 ทำให้โรงงานผลิตรถยนต์ต้องปิดตัวลงและเศรษฐกิจสหรัฐฯ เกิดความเสียหาย ยิ่งทำให้เห็นความเสี่ยงของห่วงโซ่อุปทานที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของสหรัฐฯ การที่อุตสาหกรรมชิปในสหรัฐฯ พังพาได้หวั่นสูงมาก ส่งผลให้เป็นจุดขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitical Flashpoint) เนื่องจากประเทศจีนมองว่าไต้หวันเป็นส่วนหนึ่งของดินแดนของจีน และได้มีการพูดถึงเรื่องการเรียกคืน ดังนั้น จึงถือเป็นภัยคุกคามด้านความมั่นคงที่สหรัฐฯ อาจไม่สามารถป้องกันได้

Jake Sullivan ที่ปรึกษาด้านความมั่นคงแห่งชาติของประธานาธิบดีไบเดนกล่าวว่า เมื่อมีการพูดถึงเรื่องความยืดหยุ่น (Resilience) ของห่วงโซ่อุปทาน การลงทุนด้านเซมิคอนดักเตอร์นี้จะเสริมสร้างความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการการใช้ชิปของกองทัพสหรัฐฯ มากยิ่งขึ้น

ที่มา: NY Times, สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ นิวยอร์ก

สรุปสถิติเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ ประจำเดือนมิถุนายน 2567

ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม 2567	ไทย	ไต้หวัน	ญี่ปุ่น	สาธารณรัฐเกาหลี	สหรัฐอเมริกา
1. อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP Annual Growth Rate) ^[1]	1.50 %	6.56 %	(-0.20) %	3.30 %	3.00 %
2. ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI)	108.84 จุด	107.38 จุด	108.10 จุด	114.09 จุด	314.07 จุด
3. ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (Manufacturing PMI) ^[2]	50.30 จุด	50.90 จุด	50.40 จุด	51.60 จุด	51.30 จุด
4. จำนวนประชากรวัยแรงงาน ^[3]	58.80 ล้านคน	20.24 ล้านคน	109.89 ล้านคน	45.54 ล้านคน	268.25 ล้านคน
5. จำนวนผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน	39.62 ล้านคน	11.98 ล้านคน	69.59 ล้านคน	29.36 ล้านคน	167.73 ล้านคน
5.1 จำนวนผู้มีงานทำ	39.14 ล้านคน	11.58 ล้านคน	67.66 ล้านคน	28.53 ล้านคน	161.08 ล้านคน
5.2 จำนวนผู้ว่างงาน	0.48 ล้านคน	0.40 ล้านคน	1.93 ล้านคน	0.84 ล้านคน	6.65 ล้านคน
6. จำนวนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	19.18 ล้านคน	8.26 ล้านคน	40.30 ล้านคน	16.18 ล้านคน	100.52 ล้านคน
7. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	67.38 %	59.20 %	63.33 %	64.72 %	62.53 %
8. อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	32.62 %	40.80 %	36.67 %	35.53 %	37.47 %
9. อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	66.56 %	57.22 %	61.57 %	62.64 %	60.05 %
10. อัตราการว่างงาน	1.22 %	3.34 %	2.77 %	2.85 %	3.96 %
11. อัตราส่วนผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรม					
11.1 ภาคการเกษตร	27.33 %	4.27 %	3.07 %	5.21 %	0.40 %
11.2 ภาคการผลิต	23.69 %	34.97 %	22.94 %	23.74 %	13.74 %
11.3 ภาคการบริการ	48.97 %	60.76 %	73.98 %	71.06 %	85.86 %
12. ค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมง ^[4]	41.25 – 50.00 บาท	183 TWD ≈ 202.56 บาท	1,004 JPY ≈ 231.42 บาท	9,860 KRW ≈ 257.44 บาท	7.25 USD ≈ 262.89 บาท

หมายเหตุ: [1] ไทย ไต้หวัน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสหรัฐอเมริกาใช้ข้อมูล GDP (%YoY) ประจำไตรมาส 1 ปี 2567 โดยอ้างอิงข้อมูลจาก Trading Economics

[2] Manufacturing PMI คือ ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต เป็นตัวบ่งชี้สถานะทางเศรษฐกิจของภาคการผลิต กรณีมีค่าสูงกว่าระดับ 50.00 แสดงถึง สภาพทางเศรษฐกิจภาคการผลิตเกิดการขยายตัว หากต่ำกว่าระดับ 50.00 แสดงถึง เกิดการหดตัว และหากเท่ากับระดับ 50.00 แสดงถึง ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

[3] นิยามประชากรวัยแรงงาน ไทย ไต้หวัน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ หมายถึง ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป สำหรับสหรัฐอเมริกา นิยามประชากรวัยแรงงาน หมายถึง ประชากรที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป

[4] ค่าจ้างขั้นต่ำเฉลี่ยรายชั่วโมงของไทย คำนวณจากอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันต่อชั่วโมงการทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน

TWD หมายถึง สกุลเงินดอลลาร์ไต้หวันใหม่ (ค่าเงิน ณ วันที่ 19 กรกฎาคม 2567 1 TWD เท่ากับ 1.1069 THB)

JPY หมายถึง สกุลเงินเยนญี่ปุ่น (ค่าเงิน ณ วันที่ 19 กรกฎาคม 2567 1 JPY เท่ากับ 0.2305 THB)

KRW หมายถึง สกุลเงินวอนเกาหลีใต้ (ค่าเงิน ณ วันที่ 19 กรกฎาคม 2567 1 KRW เท่ากับ 0.02611 THB)

USD หมายถึง สกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ (ค่าเงิน ณ วันที่ 19 กรกฎาคม 2567 1 USD เท่ากับ 36.26 THB)

สารบัญ

ไทย (Thailand)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ	1
Highlight สภาวะด้านแรงงาน	
สถานการณ์กำลังแรงงาน	1
สถานการณ์การจ้างงาน	2
สถานการณ์การว่างงาน	4
ค่าจ้างของไทย	4
สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทย	6

ไต้หวัน (Taiwan)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ	8
Highlight สภาวะด้านแรงงาน	
สถานการณ์กำลังแรงงาน	8
สถานการณ์การจ้างงาน	9
สถานการณ์การว่างงาน	11
ค่าจ้างของไต้หวัน	12
สถานการณ์เศรษฐกิจของไต้หวัน	13

ญี่ปุ่น (Japan)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ	14
Highlight สภาวะด้านแรงงาน	
สถานการณ์กำลังแรงงาน	14
สถานการณ์การจ้างงาน	15
สถานการณ์การว่างงาน	17
ค่าจ้างของญี่ปุ่น	18
สถานการณ์เศรษฐกิจประเทศญี่ปุ่น	19

สาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ	21
Highlight สภาวะด้านแรงงาน	
สถานการณ์กำลังแรงงาน	21
สถานการณ์การจ้างงาน	22
สถานการณ์การว่างงาน	24
ค่าจ้างของเกาหลีใต้	25
สถานการณ์เศรษฐกิจประเทศเกาหลีใต้	26

สหรัฐอเมริกา (United States of America)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ	28
Highlight สภาวะด้านแรงงาน	
สถานการณ์กำลังแรงงาน	28
สถานการณ์การจ้างงาน	29

สารบัญญ (ต่อ)

สถานการณ์การว่างงาน	31
ค่าจ้างของสหรัฐอเมริกา	32
สถานการณ์เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา	33
Highlight สถานการณ์เศรษฐกิจที่น่าสนใจประจำเดือนมิถุนายน 2567	35
ภาคผนวก คำอภิธานศัพท์ และตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน	36

สารบัญญรูปภาพ

ไทย (Thailand)

แผนภาพ 1: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	1
แผนภาพ 2: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของไทย	2
แผนภาพ 3: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	2
แผนภาพ 4: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของไทย	3
แผนภาพ 5: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	3
แผนภาพ 6: อัตราการว่างงานของไทย	4
แผนภาพ 7: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของไทย	4

ไต้หวัน (Taiwan)

แผนภาพ 8: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	8
แผนภาพ 9: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของไต้หวัน	9
แผนภาพ 10: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	9
แผนภาพ 11: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของไต้หวัน	10
แผนภาพ 12: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของไต้หวัน จำแนกเพศ	10
แผนภาพ 13: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	11
แผนภาพ 14: อัตราการว่างงานของไต้หวัน	11
แผนภาพ 15: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของไต้หวัน	12
แผนภาพ 16: อัตราการว่างงานของไต้หวัน จำแนกตามเพศ	12

ญี่ปุ่น (Japan)

แผนภาพ 17: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	14
แผนภาพ 18: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของญี่ปุ่น	15
แผนภาพ 19: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	15
แผนภาพ 20: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของญี่ปุ่น	16
แผนภาพ 21: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ	16
แผนภาพ 22: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	17
แผนภาพ 23: อัตราการว่างงานของญี่ปุ่น	17
แผนภาพ 24: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของญี่ปุ่น	18
แผนภาพ 25: อัตราการว่างงานของญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ	18

สารบัญญรูปภาพ (ต่อ)

สาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea)

แผนภาพ 26: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	21
แผนภาพ 27: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของเกาหลีใต้	22
แผนภาพ 28: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	22
แผนภาพ 29: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของเกาหลีใต้	23
แผนภาพ 30: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของเกาหลีใต้ จำแนกตามเพศ	23
แผนภาพ 31: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	24
แผนภาพ 32: อัตราการว่างงานของเกาหลีใต้	24
แผนภาพ 33: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของเกาหลีใต้	25
แผนภาพ 34: อัตราการว่างงานของเกาหลีใต้ จำแนกตามเพศ	25

สหรัฐอเมริกา (United States of America)

แผนภาพ 35: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	28
แผนภาพ 36: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของสหรัฐอเมริกา	29
แผนภาพ 37: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	29
แผนภาพ 38: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของสหรัฐอเมริกา	30
แผนภาพ 39: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของสหรัฐอเมริกา จำแนกตามเพศ	30
แผนภาพ 40: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	31
แผนภาพ 41: อัตราการว่างงานของสหรัฐอเมริกา	31
แผนภาพ 42: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของสหรัฐอเมริกา	32
แผนภาพ 43: อัตราการว่างงานของไทย จำแนกตามเพศ	32
แผนภาพ 44: ค่าจ้างขั้นต่ำในสหรัฐอเมริกา จำแนกตามมลรัฐ	33

สถานการณ์กำลังแรงงานของไทย (Labour Force in Thailand)

Highlight สถานะเศรษฐกิจ

การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ไตรมาส 1 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 1.5 ปัจจัยหลักมาจากการผลิตนอกภาคการเกษตรที่ขยายตัวจากบริการที่เกี่ยวข้องการท่องเที่ยว ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 108.84 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนเดียวกันของปีก่อน คิดเป็นร้อยละ 1.54 มีปัจจัยสำคัญจากราคาสินค้าในกลุ่มพลังงานเพิ่มสูงขึ้น ดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคการผลิต (PMI) เพิ่มขึ้นที่ระดับ 50.30 จากผลผลิตที่เพิ่มขึ้น เครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชนที่ซบเซาตั้งแต่ปลายปีแล้วลดลงจากทั้งการลงทุนด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ และด้านก่อสร้าง การใช้จ่ายภาครัฐที่ไม่รวมเงินโอนกลับมาขยายตัวสูงเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อนจากทั้งรายจ่ายประจำ และรายจ่ายลงทุนของรัฐบาลกลางที่เร่งขึ้น มูลค่าการส่งออกสินค้าลดลงหลังจากที่เร่งไปในเดือนก่อน มูลค่าการนำเข้าสินค้าเพิ่มขึ้น จากการนำเข้าเชื้อเพลิงตามการนำเข้าน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติที่เพิ่มขึ้น จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศและรายรับภาคการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นตามกลุ่มนักท่องเที่ยวระยะใกล้ (short-haul) โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวสัญชาติมาเลเซีย และจีน

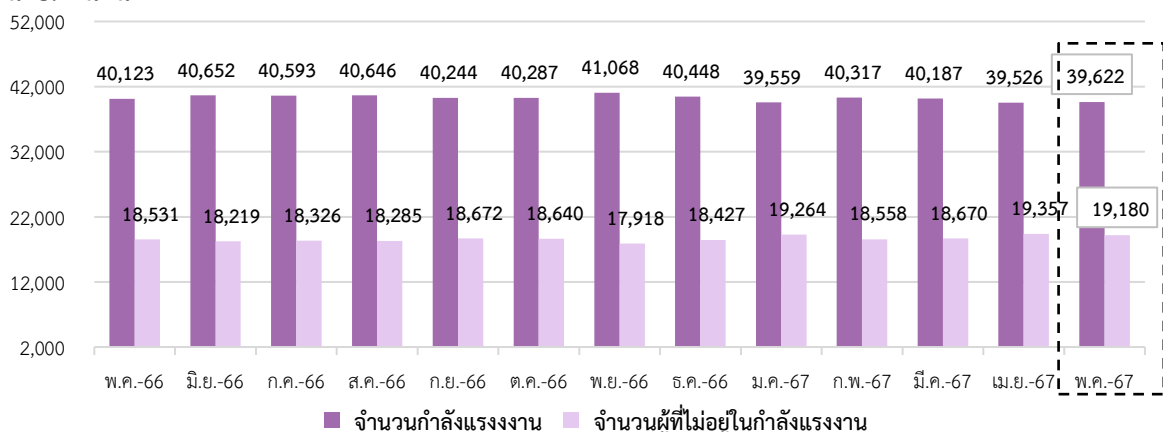
Highlight สถานะด้านแรงงาน

1. สถานการณ์กำลังแรงงานของไทย (Labour Force)

ประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป เดือนพฤษภาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 58.80 ล้านคน ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา โดยแบ่งออกเป็น 1) กำลังแรงงาน ประมาณ 39.62 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 67.38 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ประมาณ 39.14 ล้านคน และผู้ว่างงาน ประมาณ 0.48 ล้านคน และ 2) ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 19.18 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 32.62 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) (แผนภาพ 1 และ 2)

แผนภาพ 1: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour force and People not in the labour force)

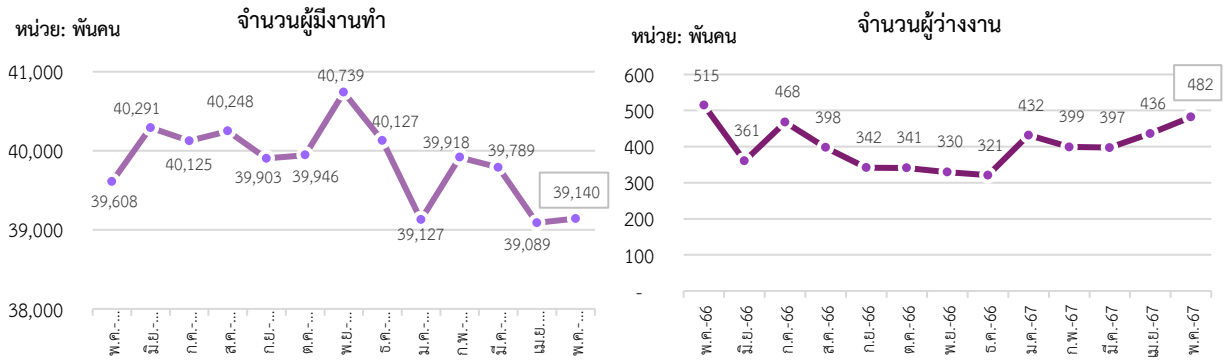
หน่วย: พันคน

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 2: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของไทย (Employed and Unemployed Persons)

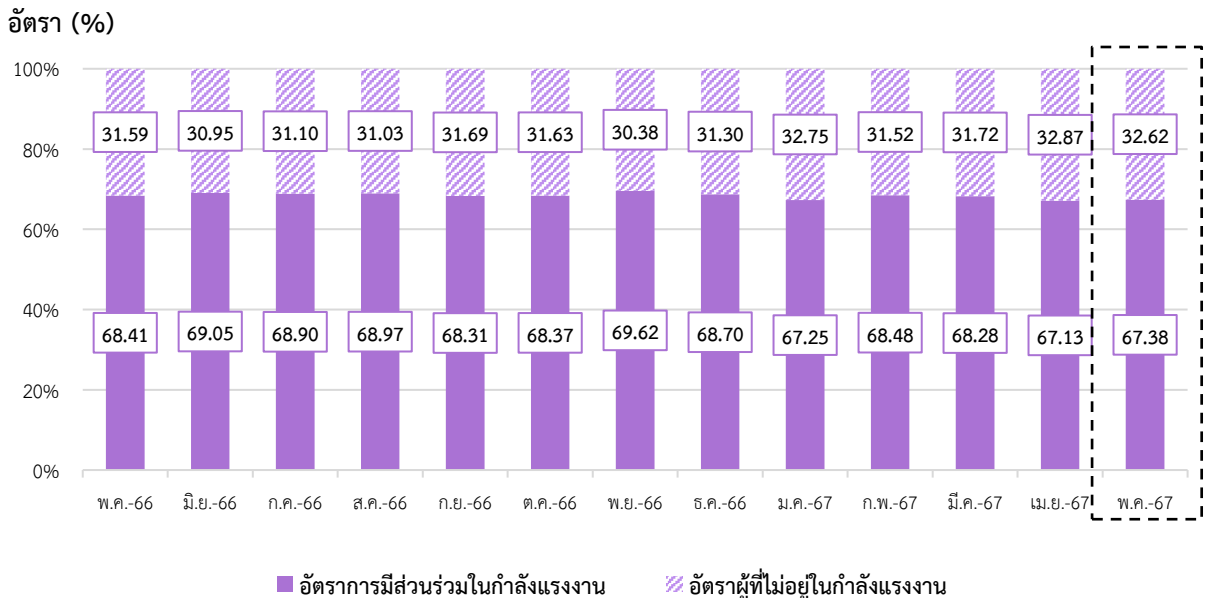

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เดือนพฤษภาคม 2567 อยู่ที่ร้อยละ 67.38 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากมีประชากรวัยทำงานอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน จะเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 67 คน สำหรับอัตราส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 32.62 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 3)

แผนภาพ 3: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate & Outside Labour Force Rate)

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

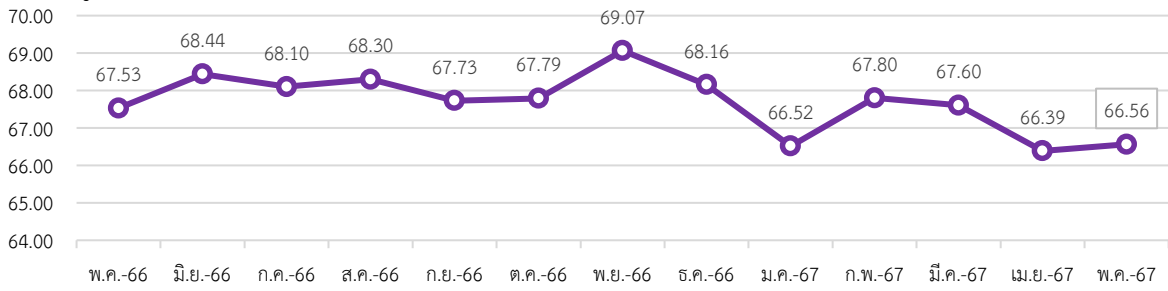
หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. สถานการณ์การจ้างงานของไทย (Employment Situation)

ผู้มีงานทำ เดือนพฤษภาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 39.14 ล้านคน โดยคิดเป็นอัตราส่วนผู้ที่มีงานทำ ต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (จำนวน 58.80 ล้านคน) อยู่ที่ร้อยละ 66.56 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ จำนวนผู้ที่มีงานทำเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 0.13 และลดลงจากเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 1.18 (แผนภาพ 4)

แผนภาพ 4: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน (Employment to Population Ratio)

อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (%)

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

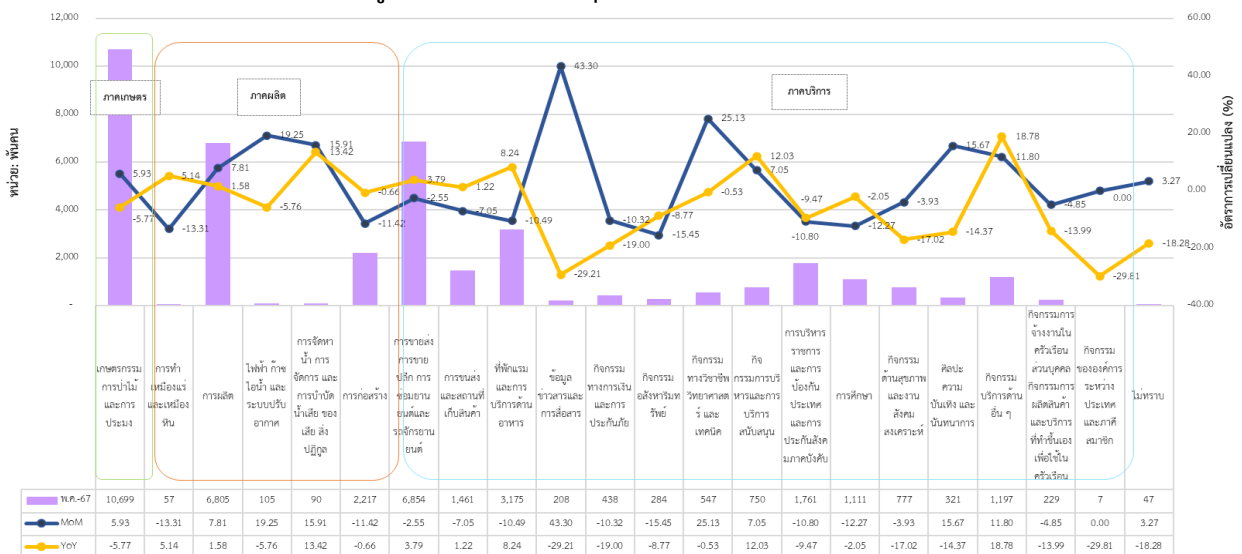
หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม เดือนพฤษภาคม 2567 ประกอบด้วย 1) ผู้มีงานทำภาคเกษตร จำนวนประมาณ 10.70 ล้านคน และ 2) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร จำนวนประมาณ 28.44 ล้านคน โดยคิดเป็น ร้อยละ 27.33 และ 72.67 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (%MoM) ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (ร้อยละ 43.30) กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค (ร้อยละ 25.13) และไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ (ร้อยละ 19.25) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (ร้อยละ -15.45) การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน (ร้อยละ -13.31) และการศึกษา (ร้อยละ -12.27) (แผนภาพ 5)

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (%YoY) ได้แก่ กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ* (ร้อยละ 18.78) การจัดหน้า การจัดกา และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย สิ่งปฏิภูล (ร้อยละ 13.42) และกิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน (ร้อยละ 12.03) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก (ร้อยละ -29.81) ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (ร้อยละ -29.21) และกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (ร้อยละ -19.00) (แผนภาพ 5)

แผนภาพ 5: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม (Employed Person by Industry)

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

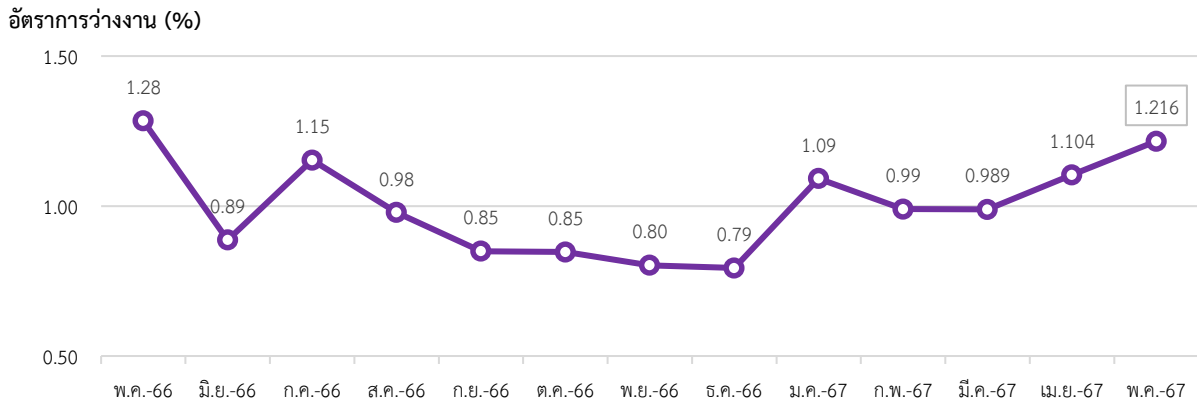
*กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ ได้แก่ 1.) การซ่อมและบำรุงรักษาคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ต่อพ่วง อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม และ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน 2.) กิจกรรมบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ เช่น การบริการซักรีดและซักแห้ง ผลิตภัณฑ์สิ่งทอและขนสัตว์ การแต่งผมและการเสริมสวยอื่น ๆ การทำศพ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

3. สถานการณ์การว่างงานของไทย (Unemployment Rate)

จำนวนผู้ว่างงาน เดือนพฤษภาคม 2567	ประมาณ 4.82 แสนคน
- %MoM (พฤษภาคม 2567 เทียบกับ เมษายน 2567)	10.43 %
- %YoY (พฤษภาคม 2567 เทียบกับ พฤษภาคม 2566)	-6.43 %

เดือนพฤษภาคม 2567 มีผู้ว่างงาน ประมาณ 4.82 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.22 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ จำนวนผู้ว่างงานเปลี่ยนแปลงไปจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 10.43 และร้อยละ -6.43 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (แผนภาพ 6 และ 7)

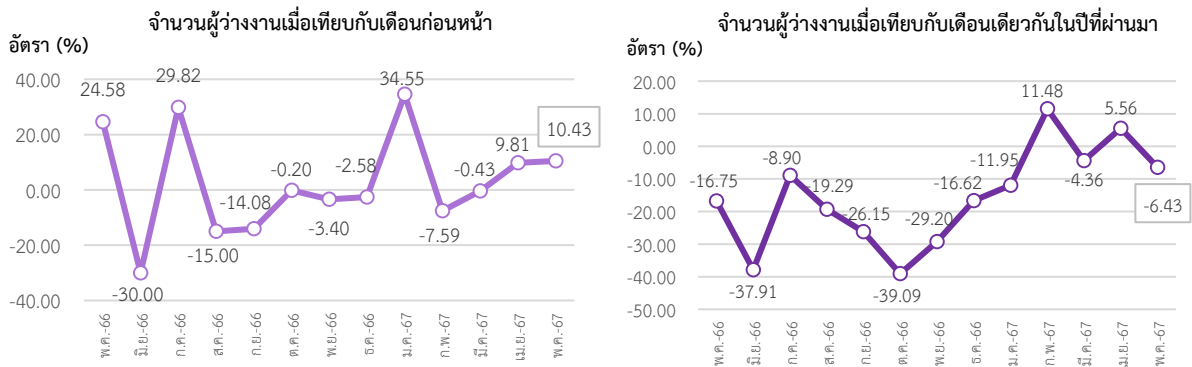
แผนภาพ 6: อัตราการว่างงานของไทย (Unemployment Rate)

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 7: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของไทย

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างขั้นต่ำของไทย

ค่าจ้างขั้นต่ำของไทยในปัจจุบันถูกกำหนดโดยคณะกรรมการค่าจ้าง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลสี่คน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และข้าราชการกระทรวงแรงงาน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นเลขานุการ ค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอัตราค่าจ้างที่รัฐกำหนดให้นายจ้างต้องจ่ายให้แก่ลูกจ้างในอัตราต่อวัน กำหนดขึ้นครั้งแรกตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2516

ปัจจุบันกระทรวงแรงงานได้ประกาศอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 12) เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2566 ซึ่งแบ่งเป็น 17 อัตรา ได้แก่

1. ค่าจ้าง 370 บาท มี 1 จังหวัด คือ ภูเก็ต
 2. ค่าจ้าง 363 บาท มี 6 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
 3. ค่าจ้าง 361 บาท มี 2 จังหวัด คือ ชลบุรี ระยอง
 4. ค่าจ้าง 352 บาท มี 1 จังหวัด คือ จังหวัดนครราชสีมา
 5. ค่าจ้าง 351 บาท มี 1 จังหวัด คือ จังหวัดสมุทรสงคราม
 6. ค่าจ้าง 350 บาท มี 6 จังหวัด คือ จังหวัดขอนแก่น ฉะเชิงเทรา เชียงใหม่ ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี
 7. ค่าจ้าง 349 บาท มี 1 จังหวัด คือ จังหวัดลพบุรี
 8. ค่าจ้าง 348 บาท มี 3 จังหวัด คือ จังหวัดนครนายก สุพรรณบุรี และหนองคาย
 9. ค่าจ้าง 347 บาท มี 2 จังหวัด คือ จังหวัดกระบี่ และตราด
 10. ค่าจ้าง 345 บาท มี 15 จังหวัด คือ จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี เชียงราย ตาก นครพนม บุรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พังงา พิษณุโลก มุกดาหาร สกลนคร สงขลา สระแก้ว สุราษฎร์ธานี และอุบลราชธานี
 11. ค่าจ้าง 344 บาท มี 3 จังหวัด คือ จังหวัดชุมพร เพชรบุรี และสุรินทร์
 12. ค่าจ้าง 343 บาท มี 3 จังหวัด คือ จังหวัดนครสวรรค์ ยโสธร และลำพูน
 13. ค่าจ้าง 342 บาท มี 5 จังหวัด คือ จังหวัดกาฬสินธุ์ นครศรีธรรมราช บึงกาฬ เพชรบูรณ์ และร้อยเอ็ด
 14. ค่าจ้าง 341 บาท มี 5 จังหวัด คือ จังหวัดชัยนาท ชัยภูมิ พัทลุง สิงห์บุรี และอ่างทอง
 15. ค่าจ้าง 340 บาท มี 16 จังหวัด คือ จังหวัดกำแพงเพชร พิจิตร มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน หนองราชบุรี ลำปาง เลย ศรีสะเกษ สตูล สุโขทัย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุตรธานี อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี
 16. ค่าจ้าง 338 บาท มี 4 จังหวัด คือ จังหวัดตรัง น่าน พะเยา และแพร่
 17. ค่าจ้าง 330 บาท มี 3 จังหวัด คือ จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา
- โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป

ในส่วนของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำประเภทกิจการโรงแรมนั้น คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำประเภทกิจการโรงแรม ลงวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2567 กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพื่อใช้บังคับแก่นายจ้างและลูกจ้างที่ทำงานประเภทกิจการโรงแรม ที่ได้รับมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทโรงแรมระดับการให้บริการ 4 ดาวขึ้นไป และมีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 400 บาท ในท้องที่ ดังนี้

1. กรุงเทพมหานคร เฉพาะเขตปทุมวัน วัฒนา
2. จังหวัดกระบี่ เฉพาะเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง
3. จังหวัดชลบุรี เฉพาะเขตเมืองพัทยา
4. จังหวัดเชียงใหม่ เฉพาะเขตเทศบาลนครเชียงใหม่
5. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เฉพาะเขตเทศบาลหัวหิน
6. จังหวัดพังงา เฉพาะเขตเทศบาลตำบลคึกคัก
7. จังหวัดภูเก็ต
8. จังหวัดระยอง เฉพาะเขตตำบลเพ

9. จังหวัดสงขลา เฉพาะเขตเทศบาลนครหาดใหญ่

10. จังหวัดสุราษฎร์ธานี เฉพาะเขตเทศบาลนครเกาะสมุย

โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 13 เมษายน 2567 เป็นต้นไป

ที่มา: กระทรวงแรงงาน

5. สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยเดือนพฤษภาคม 2567

- การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP Annual Growth Rate) ในไตรมาส 1 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 1.5 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 1.7 ในไตรมาส 4/2566 ปัจจัยหลักมาจากการผลิตภาคนอกเกษตรขยายตัวจากบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ขณะที่ภาคการเกษตรและหมวดอุตสาหกรรมลดลง ด้านการใช้จ่ายรัฐบาล และการลงทุนรวมลดลงต่อเนื่อง ขณะที่การส่งออกสินค้าและบริการ และการบริโภคอุปโภคขั้นสุดท้ายของเอกชนชะลอลง

- ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 108.84 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนเดียวกันของปีก่อน คิดเป็นร้อยละ 1.54 มีปัจจัยสำคัญจากการสูงขึ้นของราคาสินค้าในกลุ่มพลังงาน ได้แก่ ค่ากระแสไฟฟ้า น้ำมันเบนซิน และแก๊สโซฮอล์ จากฐานราคาต่ำของปีที่ผ่านมา และเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาค่าดัชนีราคาผู้บริโภคสูงขึ้นร้อยละ 0.63 จากการสูงขึ้นของราคาน้ำมันดีเซล และสินค้ากลุ่มอาหารสด ได้แก่ เนื้อสุกร ไก่สด ไข่ ไก่ ผักสด และผลไม้สด เป็นสำคัญ

- ดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคการผลิต (Manufacturing PMI) พุ่งขึ้นแตะระดับ 50.30 จาก 48.60 ในเดือนก่อนหน้า ยุติการหดตัวต่อเนื่องยาวนาน 9 เดือน จากผลผลิตพุ่งขึ้นในอัตราที่เร็วที่สุดตั้งแต่เดือนสิงหาคมปีที่แล้ว ส่งผลให้การจ้างงานเติบโตอีกครั้ง บริษัทต่าง ๆ ยังขยายกิจกรรมการซื้อเป็นครั้งแรกในรอบ 8 เดือน แต่ระยะเวลาในการจัดส่งขยายออกไปเล็กน้อยเนื่องจากมีรายงานว่าเครือข่ายการขนส่งทำงานช้าลง

- เครื่องจักรการลงทุนภาคเอกชนที่จัดปัจจัยฤดูกาลแล้วลดลง จากทั้งการลงทุนด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ และ ด้านก่อสร้าง โดยเฉพาะจากยอดจำหน่ายเครื่องจักรในประเทศและการนำเข้าคอมพิวเตอร์ ประกอบกับพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างชะลอลง ตามพื้นที่เพื่อการอุตสาหกรรมและโรงงานเป็นสำคัญ อย่างไรก็ดี ยอดจำหน่ายวัสดุก่อสร้างปรับเพิ่มขึ้น ตามยอดจำหน่ายเครื่องสุขภัณฑ์ และกระเบื้อง

- การใช้จ่ายภาครัฐที่ไม่รวมเงินโอน กลับมาขยายตัวสูงเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน จากทั้งรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนของรัฐบาลกลางที่เร่งขึ้น ภายหลังจากพระราชบัญญัติงบประมาณปี 2567 มีผลบังคับใช้เมื่อปลายเดือนเมษายน 2567 โดยรายจ่ายประจำขยายตัวตามการเบิกจ่ายค่าบำเหน็จ บำนาญ และค่ารักษาพยาบาลข้าราชการ และการเบิกจ่ายของหน่วยงานด้านการศึกษา ขณะที่รายจ่ายลงทุนขยายตัวจากการเบิกจ่ายของหน่วยงานด้านการศึกษา กรมโยธาธิการและผังเมือง และโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานของรัฐวิสาหกิจ

- มูลค่าการส่งออกสินค้าไม่รวมทองคำที่จัดปัจจัยฤดูกาลแล้วลดลงหลังจากที่เร่งไปในเดือนก่อน ในหลายหมวด โดยเฉพาะ 1) ยานยนต์ ตามการส่งออกรถกระบะไปออสเตรเลีย 2) เครื่องใช้ไฟฟ้า ตามการส่งออกเซลล์แสงอาทิตย์และเครื่องปรับอากาศไปยุโรปและสหรัฐฯ และ 3) สินค้าเกษตรแปรรูป ตามการส่งออกน้ำตาลไปอาเซียน อย่างไรก็ตาม การส่งออกสินค้าในบางหมวดปรับเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อน อาทิ หมวดสินค้าเกษตร โดยเฉพาะทุเรียนไปจีน และ ผลิตภัณฑ์เคมีและเคมีภัณฑ์ไปจีน

- มูลค่าการนำเข้าสินค้าไม่รวมทองคำที่จัดปัจจัยฤดูกาลแล้วเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อน จากการนำเข้าเชื้อเพลิง ตามการนำเข้าน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติที่เพิ่มขึ้นจากด้านปริมาณเป็นสำคัญ อย่างไรก็ดี การนำเข้าสินค้าทุนไม่รวมเครื่องบิน รวมถึงวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางไม่รวมเชื้อเพลิงลดลงต่อเนื่อง ขณะที่สินค้าอุปโภคบริโภคปรับลดลง โดยเฉพาะการนำเข้ารถยนต์ไฟฟ้าที่อุปสงค์มีทิศทางชะลอตัว

- จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศและรายรับภาคการท่องเที่ยวที่ซบดบังปัจจัยฤดูกาลแล้วเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อน ตามกลุ่มนักท่องเที่ยวระยะใกล้ (short-haul) โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวสัญชาติมาเลเซีย และจีนที่ส่วนหนึ่งได้รับผลดีจากมาตรการอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว อาทิ การยกเว้นวีซ่า และการยกเว้นการยื่นเอกสารสำหรับผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองทางบก

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ธนาคารแห่งประเทศไทย
เรียบเรียงโดย: กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

สถานการณ์กำลังแรงงานของไต้หวัน (Labour Force in Taiwan)

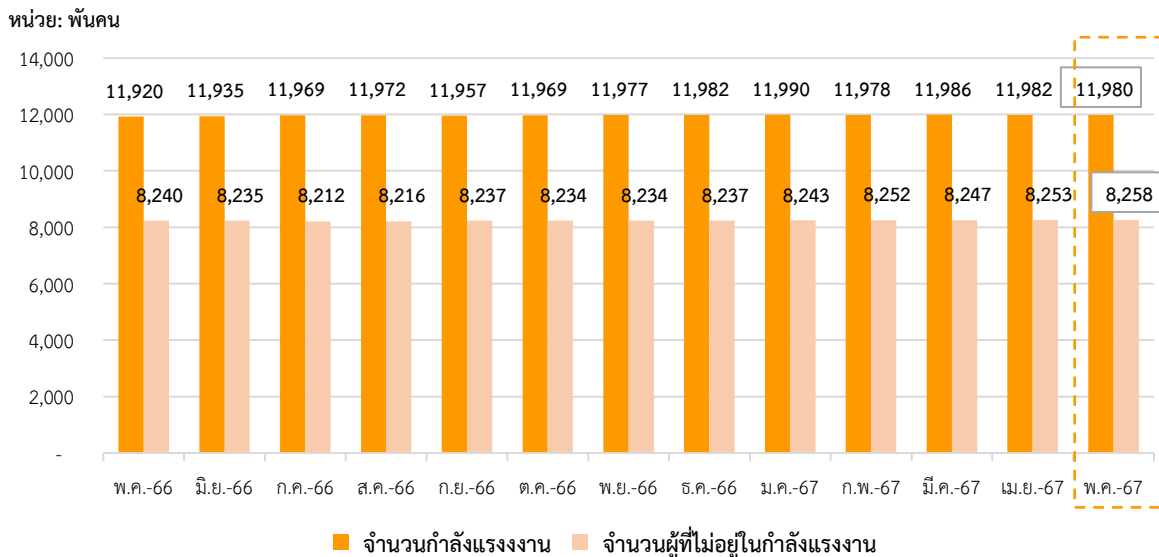
Highlight สถานะเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจไต้หวันไตรมาสที่ 1 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 6.56 ต่อเนื่องจากไตรมาสก่อน โดยได้แรงหนุนจากการส่งออกที่เพิ่มขึ้น และผลจากการเพิ่มขึ้นของการบริโภคภาคเอกชน ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 107.38 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อน ดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคการผลิต (PMI) เพิ่มขึ้นเป็น 50.90 เพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้าเนื่องมาจากผลผลิตและคำสั่งซื้อใหม่ที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วท่ามกลางอุปสงค์ในประเทศที่แข็งแกร่งขึ้น ยอดค้าปลีกยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องร้อยละ 2.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา เป็นผลจากธุรกิจเครื่องสำอางที่ขายดีในช่วงหน้าร้อน การจัดการกิจกรรมส่งเสริมการขายในช่วงวันหยุด และยอดขายรถยนต์ใหม่เพิ่มขึ้น การส่งออกยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มูลค่าการส่งออกรวมของไต้หวันเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา เนื่องมาจากความต้องการที่เพิ่มขึ้นของแอปพลิเคชัน AI และ HPC (high performance computing) ไต้หวันเพิ่มคาดการณ์เศรษฐกิจปีนี้ มีแนวโน้มขยายตัวเร็วกว่าที่เคยคาดการณ์เอาไว้ก่อนหน้านี้ โดยได้แรงหนุนจากอุปสงค์ อุปกรณ์ด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI) จากต่างประเทศ และการบริโภคภายในประเทศที่แข็งแกร่ง

1. สถานการณ์กำลังแรงงานของไต้หวัน (Labour Force)

ประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป เดือนพฤษภาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 20.24 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมาเล็กน้อย โดยแบ่งออกเป็น 1) กำลังแรงงาน ประมาณ 11.98 ล้านคน (ร้อยละ 59.20 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ประมาณ 11.58 ล้านคน และผู้ว่างงาน ประมาณ 0.40 ล้านคน และ 2) ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 8.26 ล้านคน (ร้อยละ 40.80 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) (แผนภาพ 8 และ 9)

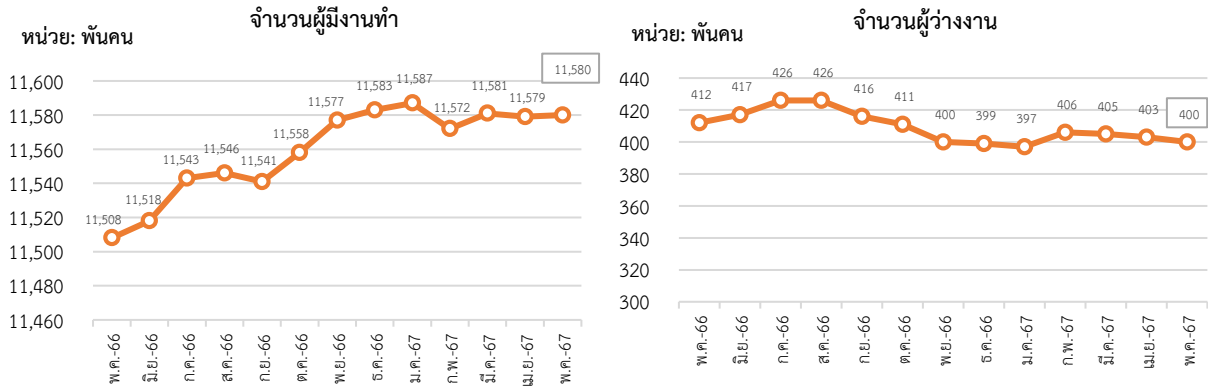
แผนภาพ 8: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour force and People not in the labour force)

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 9: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของไต้หวัน (Employed and Unemployed Persons)

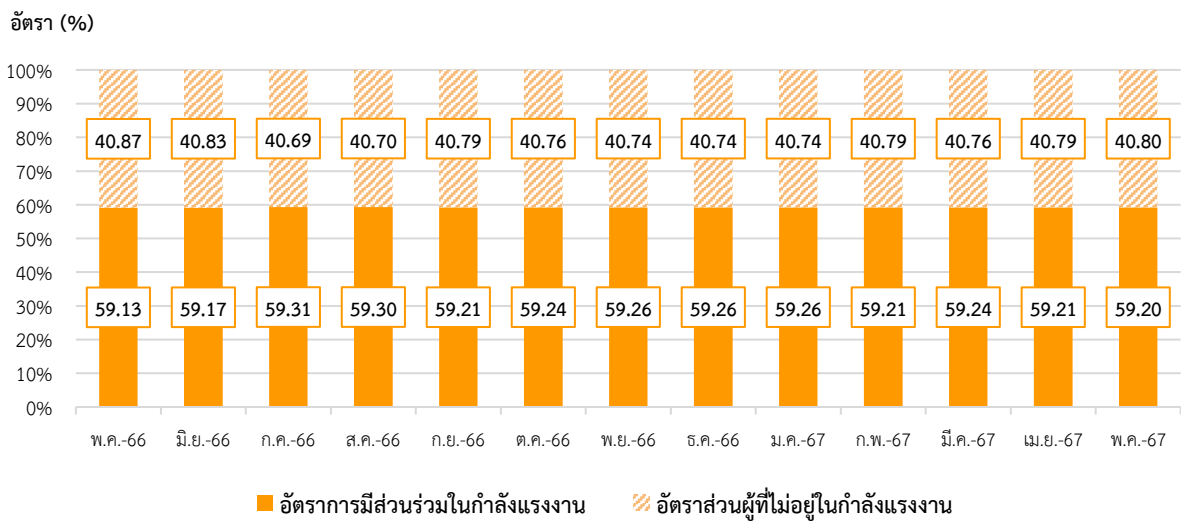

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เดือนพฤษภาคม 2567 อยู่ที่ร้อยละ 59.20 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากมีประชากรวัยทำงานอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน จะเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 59 คน สำหรับอัตราส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 40.80 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 10)

แผนภาพ 10: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate & Outside Labour Force Rate)

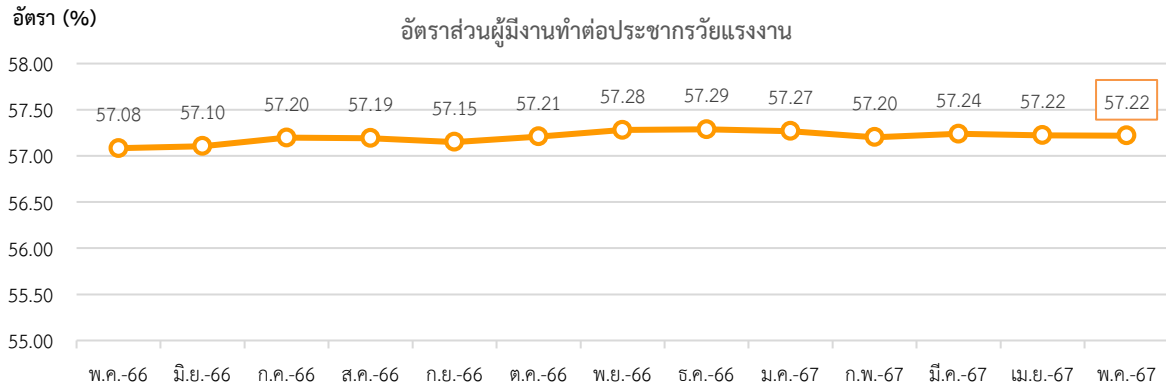
ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. สถานการณ์การจ้างงานของไต้หวัน (Employment Situation)

ผู้มีงานทำ เดือนพฤษภาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 11.58 ล้านคน โดยคิดเป็นอัตราส่วนผู้มีงานทำ ต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (จำนวน 20.24 ล้านคน) อยู่ที่ร้อยละ 57.22 คงตัวเท่ากับเดือนที่ผ่านมา และเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 0.24 (แผนภาพ 11)

แผนภาพ 11: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน (Employment to Population Ratio)

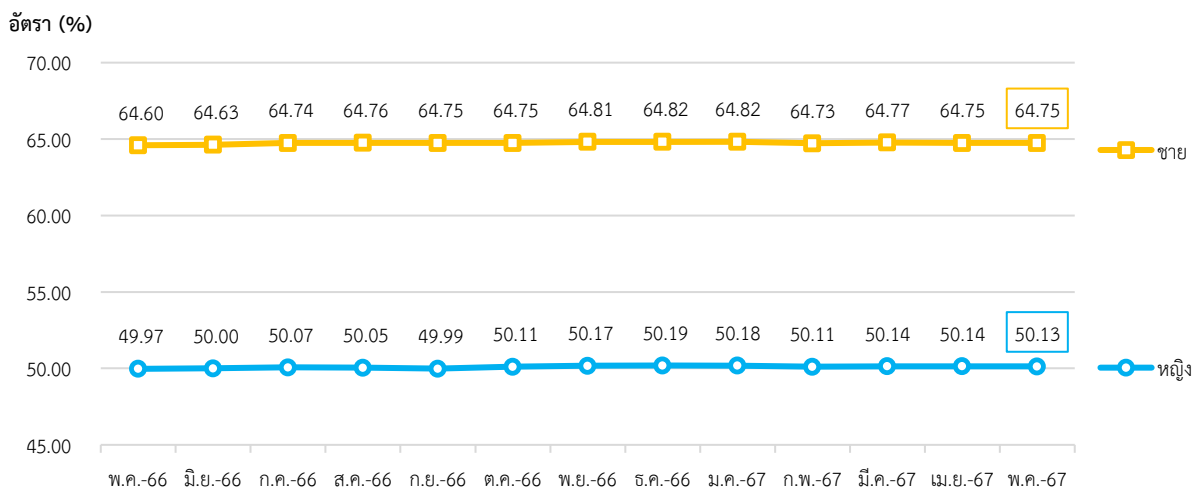

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกตามเพศ อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 64.75 คงตัวเท่ากับเดือนที่ผ่านมา และเพศหญิง ร้อยละ 50.13 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 12)

แผนภาพ 12: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน จำแนกตามเพศ (Employment to Population Ratio by Sex)

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

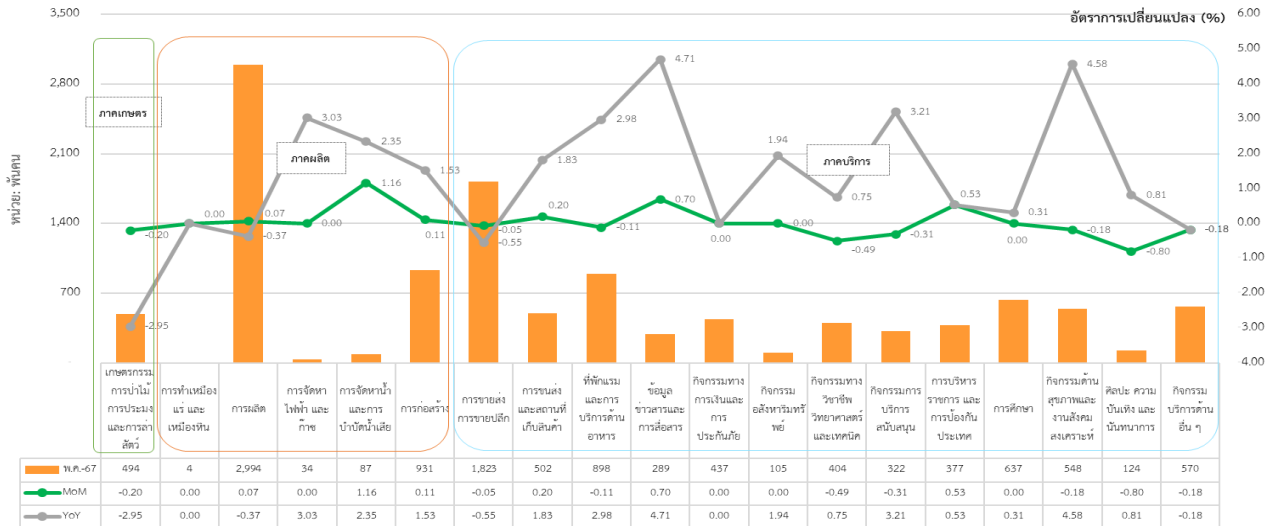
จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม เดือนพฤษภาคม 2567 ประกอบด้วย 1) ผู้มีงานทำในภาคเกษตร จำนวนประมาณ 0.49 ล้านคน และ 2) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร จำนวนประมาณ 11.09 ล้านคน โดยคิดเป็นร้อยละ 4.27 และ 95.73 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (%MoM) ได้แก่ การจัดหาสินค้า และการบำบัดน้ำเสีย (ร้อยละ 1.16) ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (ร้อยละ 0.70) และการบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ (ร้อยละ 0.53) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ (ร้อยละ -0.80) กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค (ร้อยละ -0.49) และกิจกรรมการบริการสนับสนุน (ร้อยละ -0.31) (แผนภาพ 13)

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (%YoY) ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (ร้อยละ 4.71) กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ (ร้อยละ 4.58)

และกิจกรรมการบริการสนับสนุน (ร้อยละ 3.21) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เกษตรกรรม การป่าไม้ การประมง และการล่าสัตว์ (ร้อยละ -2.95) การขายส่ง การขายปลีก (ร้อยละ -0.55) และการผลิต (ร้อยละ -0.37) (แผนภาพ 13)

แผนภาพ 13: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม (Employed Person by Industry)

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

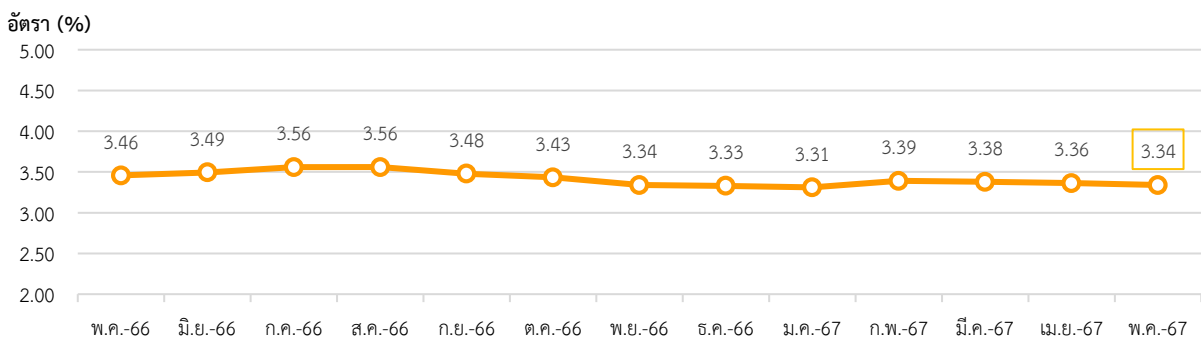
: กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ (Other Service Activities) หมายถึง กิจกรรมเกี่ยวกับอุตสาหกรรมบริการอื่นนอกเหนือจากที่ถูกจำแนก เช่น การซ่อมแซม และบำรุงรักษาเครื่องใช้ภายในบ้าน หรือของใช้ส่วนบุคคล การซักรีด ประดับยนต์ การจัดงานศพและบริการที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ (National Statistics Taiwan)

3. สถานการณ์การว่างงานของใต้หวัน (Unemployment)

จำนวนผู้ว่างงาน เดือนพฤษภาคม 2567	ประมาณ 4.00 แสนคน
- %MoM (พฤษภาคม 2567 เทียบกับ เมษายน 2567)	-0.74 %
- %YoY (พฤษภาคม 2567 เทียบกับ พฤษภาคม 2566)	-2.91 %

เดือนพฤษภาคม 2567 มีผู้ว่างงาน ประมาณ 4.00 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 3.34 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ จำนวนผู้ว่างงานลดลงจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ (-0.74) และลดลงจากเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ (-2.91) (แผนภาพ 14 และ 15)

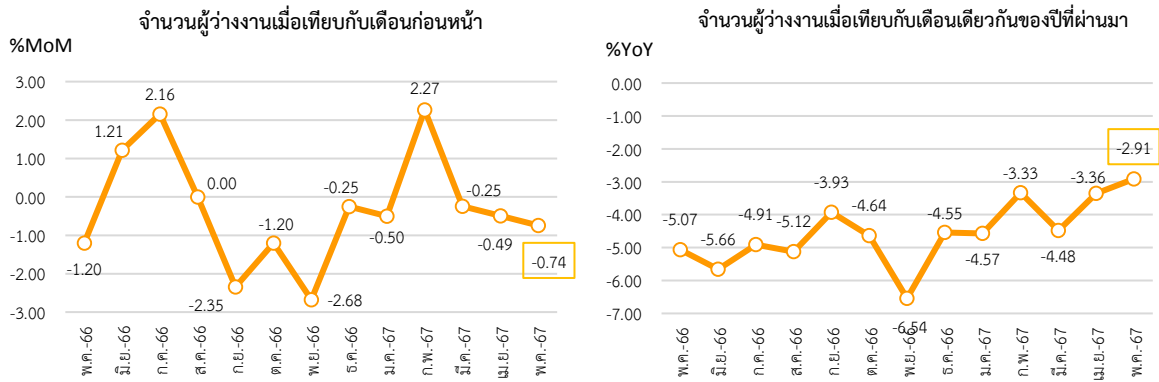
แผนภาพ 14: อัตราการว่างงานของใต้หวัน (Unemployment Rate)

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 15: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของไต้หวัน

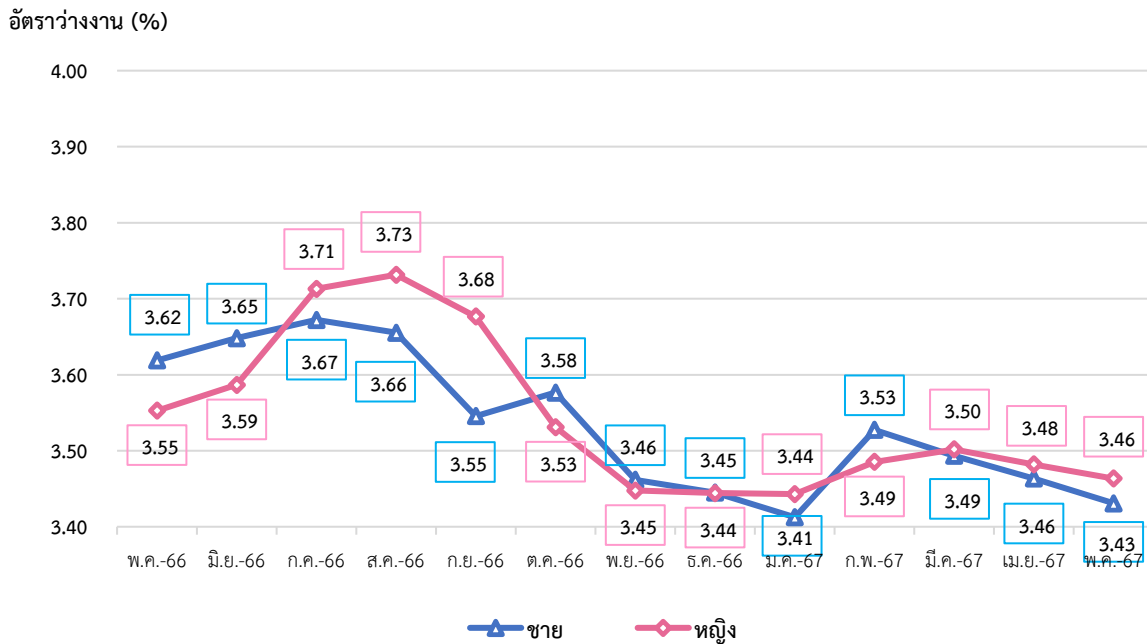

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกอัตราการว่างงานตามเพศ พบว่า เพศชาย มีอัตราว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 3.43 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิง อัตราว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 3.46 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 16)

แผนภาพ 16: อัตราการว่างงานของไต้หวันจำแนกตามเพศ (Unemployment Rate by Sex)

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างขั้นต่ำของไต้หวัน

ค่าจ้างไต้หวันถูกกำหนดโดยกระทรวงแรงงานไต้หวัน โดยมีคณะกรรมการพิจารณาค่าจ้างขั้นพื้นฐาน 21 คน ตัวแทนฝ่ายลูกจ้างและฝ่ายนายจ้างอย่างละ 7 คน และตัวแทนฝ่ายเจ้าหน้าที่และนักวิชาการ 7 คน โดยการเปลี่ยนแปลงค่าจ้างจะขึ้นกับข้อตกลงของคณะกรรมการ ตามที่กฎหมายแรงงานและคณะกรรมการได้ร่วมกันพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจ การค้าขาย อสังหาริมทรัพย์ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของไต้หวัน มีความเห็นให้ปรับเลื่อนขึ้นเงินเดือนขั้นต่ำ และจะประกาศใช้อย่างเป็นทางการเมื่อผ่านมติที่ประชุม วัตถุประสงค์ของการขึ้นค่าจ้าง คือ เพื่อรักษามาตรฐานชีวิตขั้นพื้นฐานของแรงงานและการเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งรวมถึงทุนแรงงานและเศรษฐกิจโดยรวม

เมื่อเดือนกันยายน 2566 ที่ประชุมสภาบริหารได้ทวนได้พิจารณาเห็นชอบ อนุมัติการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำประจำปี 2567 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป ค่าจ้างขั้นต่ำรายเดือนจะปรับเพิ่มเป็น 27,470 เหรียญไต้หวัน ส่วนค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมงปรับเพิ่มเป็น 183 เหรียญไต้หวัน คิดเป็นอัตราส่วนการปรับเพิ่มประมาณ 4.05%

ที่มา: Ministry of Labor (Taiwan)

5. สถานการณ์เศรษฐกิจของไต้หวันเดือนพฤษภาคม 2567

- เศรษฐกิจไต้หวันไตรมาสที่ 1 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 6.56 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 4.93 ในไตรมาสก่อน ถือเป็น การขยายตัวที่แข็งแกร่งที่สุดนับตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของปี 2564 โดยได้แรงหนุนจากการส่งออกที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะแอปพลิเคชัน AI และผลจากการเพิ่มขึ้นของการบริโภคภาคเอกชน

- ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 107.38 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก 107.15 ในเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ในไต้หวันเฉลี่ย 61.14 จุด ตั้งแต่ปี 2502 ถึง 2567 โดยแต่ละระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 10.29 จุดในเดือนมกราคม 2502

- ดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคการผลิต (PMI) เพิ่มขึ้นเป็น 50.90 เพิ่มขึ้นจาก 50.20 ในเดือนก่อนหน้า เป็นการขยายตัวเป็นเดือนที่สองติดต่อกันและถือเป็นตัวเลขที่ดีที่สุดนับตั้งแต่เดือนเมษายน 2565 จากทั้งผลผลิตและคำสั่งซื้อใหม่ที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วท่ามกลางอุปสงค์ในประเทศแข็งแกร่งขึ้น อย่างไรก็ตาม แรงกดดันด้านต้นทุนปัจจัยการผลิตเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งสะท้อนถึงการเพิ่มขึ้นของราคาวัตถุดิบในวงกว้าง บริษัทต่าง ๆ ตอบสนองด้วยการปรับขึ้นค่าใช้จ่ายของตนเองเป็นครั้งแรกในรอบห้าเดือน

- ยอดค้าปลีกยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 2.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา โดยเติบโตเป็นเดือนที่ 33 ติดต่อกัน จากธุรกิจเครื่องดื่มที่ขายดีในช่วงหน้าร้อน การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายในช่วงวันหยุด และ ยอดขายรถยนต์ใหม่ที่เพิ่มขึ้น ภาคธุรกิจที่มีการขยายตัวสูงได้แก่ 1.) รถยนต์และจักรยานยนต์ 2.) สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในร้านค้าเฉพาะ โดยขยายตัวร้อยละ 6.9 และ 4.7 ตามลำดับ

- การส่งออกยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มูลค่าการส่งออกรวมของไต้หวันเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา เป็นการเพิ่มขึ้นติดต่อกันเป็นเดือนที่ 7 เนื่องมาจากความต้องการที่เพิ่มขึ้นของแอปพลิเคชัน AI และ HPC (high performance computing) รวมถึงการส่งออกผลิตภัณฑ์การสื่อสารด้วยเสียงและภาพที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 62.4

- ไต้หวันเพิ่มคาดการณ์เศรษฐกิจปีนี้ มีแนวโน้มขยายตัวเร็วกว่าที่เคยคาดการณ์เอาไว้ก่อนหน้านี้ โดยได้แรงหนุนจากอุปสงค์ของอุปกรณ์ด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI) จากต่างประเทศ และการบริโภคภายในประเทศที่แข็งแกร่ง คาดการณ์ว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ปีนี้จะขยายตัวร้อยละ 3.94 เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว ซึ่งเพิ่มขึ้นจากที่เคยคาดการณ์เอาไว้ในเดือนกุมภาพันธ์ที่ร้อยละ 3.43 ทั้งนี้ ไต้หวันถือเป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญในห่วงโซ่อุปทานด้านเทคโนโลยีโลกสำหรับบริษัทต่าง ๆ เช่น แอปเปิล อิงค์ และอินวิเดีย ทั้งยังเป็นถิ่นกำเนิดของไต้หวัน เซมิคอนดักเตอร์ แมนูแฟกเจอร์ริง (TSMC) ซึ่งเป็นบริษัทผลิตชิปสัญชาติไต้หวันรายใหญ่ที่สุดของโลกอีกด้วย

ที่มา: National Development Council (Taiwan), Trading economics
เรียบเรียงโดย: กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

สถานการณ์กำลังแรงงานของญี่ปุ่น (Labour Force in Japan)

Highlight สถานะเศรษฐกิจ

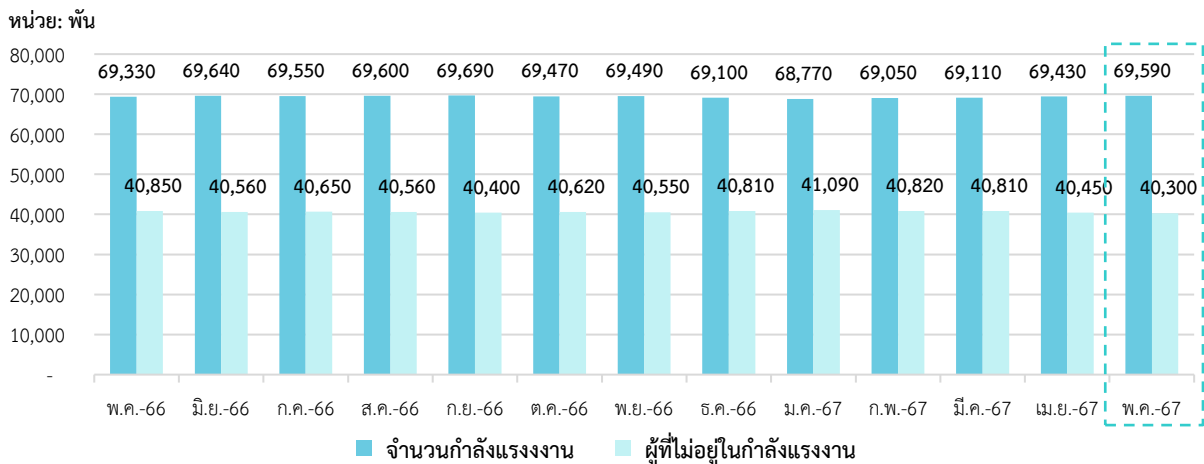
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศญี่ปุ่น ในไตรมาสที่ 1 ปี 2567 หดตัวร้อยละ (-0.2) ตามการลดลงของภาคการผลิตโดยเฉพาะในหมวดยานยนต์ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการผลิตเครื่องยนต์ดีเซลที่ไม่ได้มาตรฐานของบริษัทผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ของญี่ปุ่น เช่นเดียวกับมูลค่าการส่งออกที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา โดยอยู่ที่ระดับ 50.4 จากการเติบโตอีกครั้งของสินค้าคงคลังก่อนการผลิตและปริมาณคำสั่งซื้อใหม่ ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปรับตัวเพิ่มขึ้นอยู่ที่ 108.10 จากเดือนก่อนหน้า ในส่วนของดุลการค้าญี่ปุ่นขาดดุลการค้า 1.22 ล้านล้านเยน เนื่องจากการอ่อนค่าของเงินเยน ส่งผลให้มูลค่าการนำเข้าปรับตัวสูงขึ้นจากการนำเข้าผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมและน้ำมันดิบเป็นหลัก ขณะที่ยอดส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.5 โดยได้แรงหนุนจากการส่งออกรถยนต์ไปยังสหรัฐที่ปรับตัวสูงขึ้น รวมทั้งความแข็งแกร่งของอุปสงค์เครื่องจักรที่ใช้ผลิตชิปในประเทศจีน

Highlight สถานะด้านแรงงาน

1. สถานการณ์กำลังแรงงานของญี่ปุ่น (Labour Force)

ประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป เดือนพฤษภาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 109.89 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา โดยแบ่งออกเป็น 1) กำลังแรงงาน ประมาณ 69.59 ล้านคน (ร้อยละ 63.33 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ประมาณ 67.66 ล้านคน และผู้ว่างงาน ประมาณ 1.93 ล้านคน และ 2) ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 40.30 ล้านคน (ร้อยละ 36.67 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) (แผนภาพ 17 และ 18)

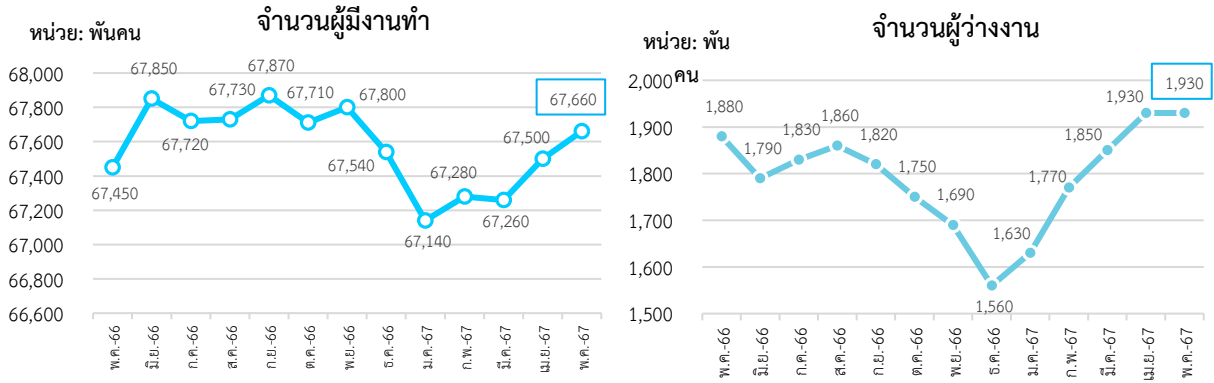
แผนภาพ 17: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour force and People not in the labour force)

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 18: จำนวนผู้มีงานทำและการจำนวนผู้ว่างงานของญี่ปุ่น

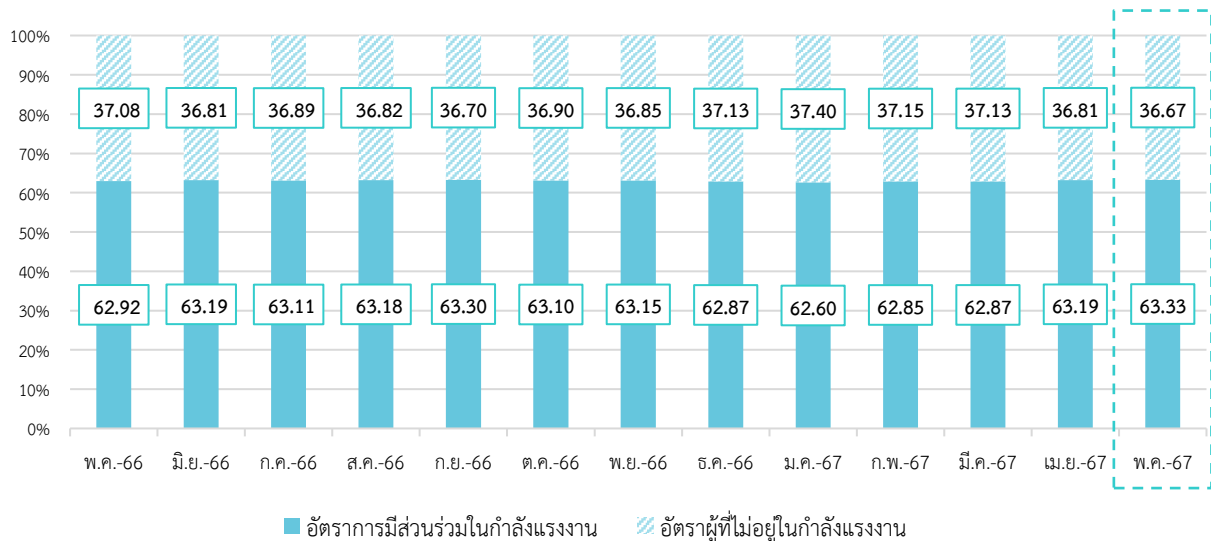
ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เดือนพฤษภาคม 2567 อยู่ที่ร้อยละ 63.33 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากมีประชากรวัยทำงานอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน จะเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 63 คน สำหรับอัตราผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 36.67 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 19)

แผนภาพ 19: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate and Outside Labour Force Rate)

อัตรา (%)

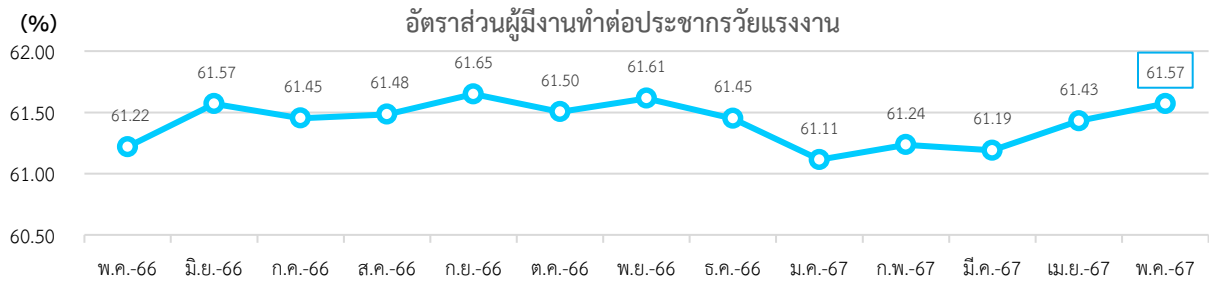
ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. สถานการณ์การจ้างงานของญี่ปุ่น (Employment Situation)

ผู้มีงานทำ เดือนพฤษภาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 67.66 ล้านคน โดยคิดเป็นอัตราส่วนผู้มีงานทำ ต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (จำนวน 109.89 ล้านคน) อยู่ที่ร้อยละ 61.57 ทั้งนี้ จำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (%MoM) คิดเป็นร้อยละ 0.24 และเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (%YoY) คิดเป็นร้อยละ 0.31 (แผนภาพ 20)

แผนภาพ 20: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employment to Population Ratio)

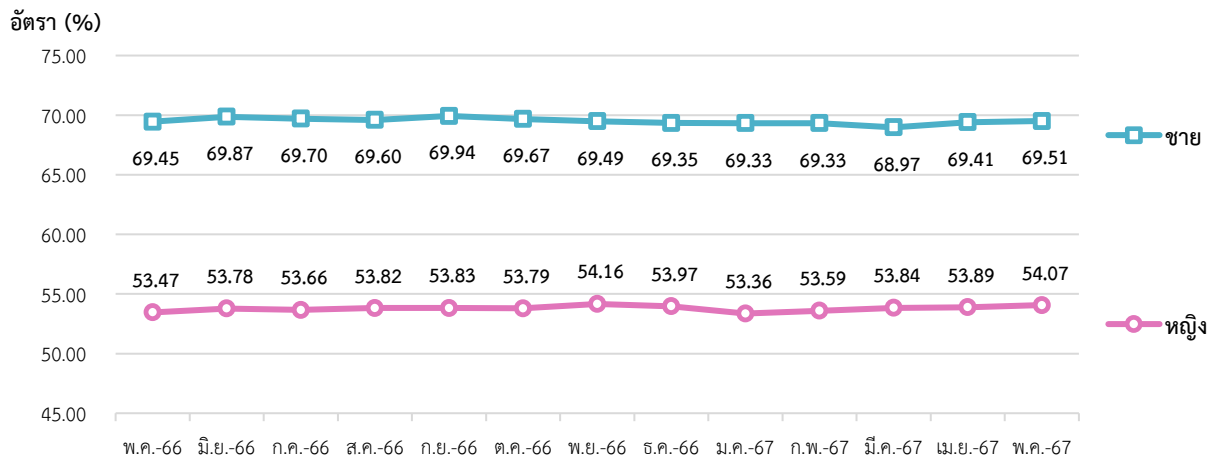

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกตามเพศ อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 69.51 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา และเพศหญิง อยู่ที่ร้อยละ 54.07 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 21)

แผนภาพ 21: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน จำแนกตามเพศ (Employment to Population Ratio by Sex)

ที่มา: National Statistics of Japan

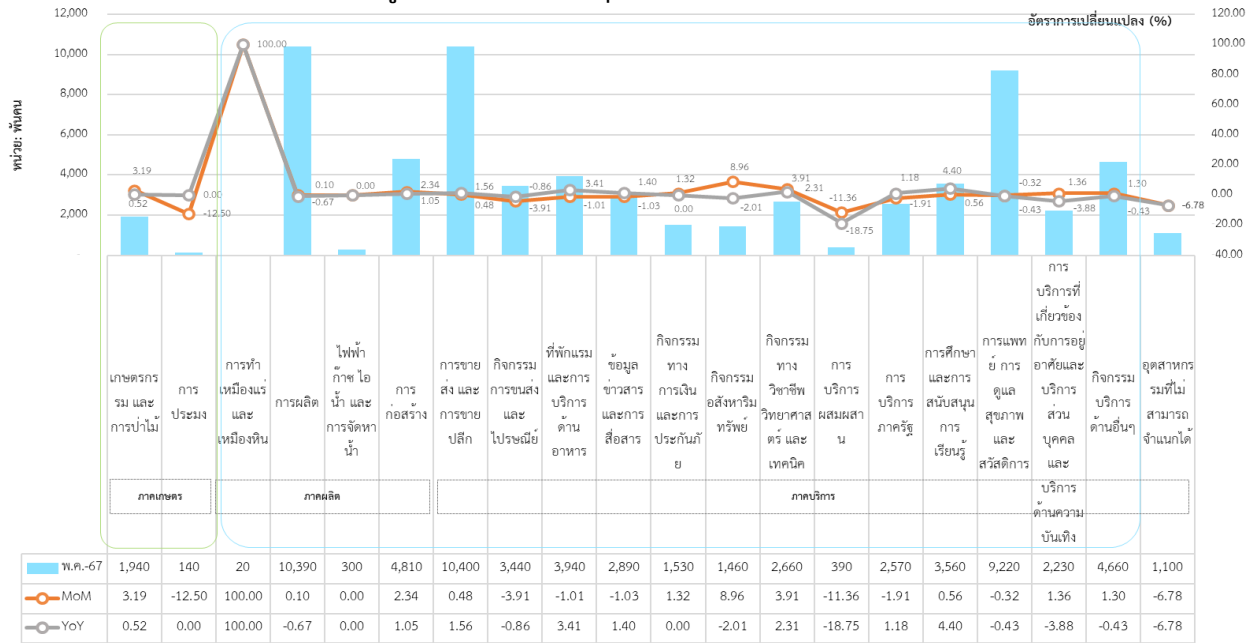
หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม เดือนพฤษภาคม 2567 ประกอบด้วย 1) ผู้มีงานทำในภาคเกษตร ประมาณ 2.08 ล้านคน และ 2) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร ประมาณ 65.58 ล้านคน โดยคิดเป็นร้อยละ 3.07 และ 96.93 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่การจ้างงานมีการขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (%MoM) ได้แก่ การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน (ร้อยละ 100.00) กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (ร้อยละ 8.96) และกิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค (ร้อยละ 3.91) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่การจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การประมง (ร้อยละ -12.50) การบริการผสมผสาน (ร้อยละ -11.36) และกิจกรรมการขนส่งและไปรษณีย์ (ร้อยละ -3.91) (แผนภาพ 22)

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (%YoY) ได้แก่ การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน (ร้อยละ 100.00) การศึกษาและการสนับสนุนการเรียนรู้ (ร้อยละ 4.40) และที่พักแรม และการบริการด้านอาหาร (ร้อยละ 3.41) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การบริการผสมผสาน (ร้อยละ -18.75) การบริการที่เกี่ยวข้องกับการอยู่อาศัยและบริการส่วนบุคคลและบริการด้านความบันเทิง (ร้อยละ -3.88) และกิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (ร้อยละ -2.01) (แผนภาพ 22)

แผนภาพ 22: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม (Employed Person by Industry)

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

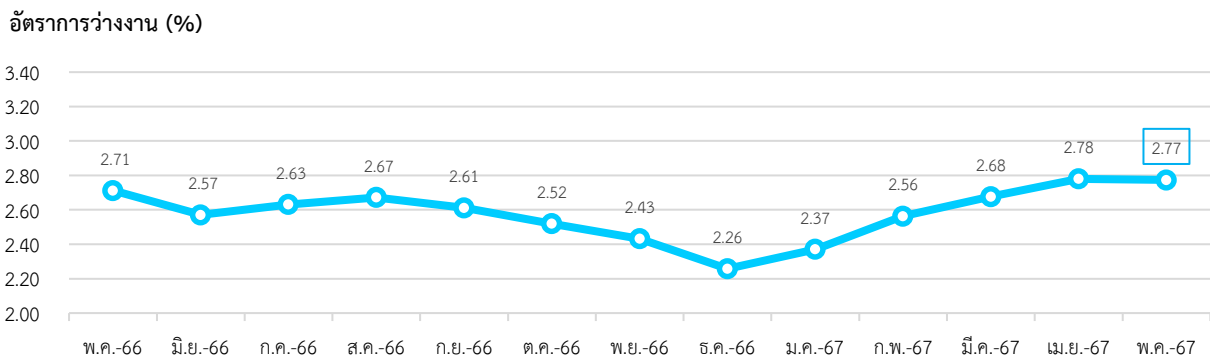
: การบริการผสมผสาน (COMPOUND SERVICES) ได้แก่ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบริการไปรษณีย์ (POSTAL SERVICES) และสมาคมสหกรณ์ (COOPERATIVE ASSOCIATIONS)

3. สถานการณ์การว่างงานของญี่ปุ่น (Unemployment)

- จำนวนผู้ว่างงาน เดือนพฤษภาคม 2567 ประมาณ 1.93 ล้านคน
- %MoM (พฤษภาคม 2567 เทียบกับ เมษายน 2567) 0.00 %
- %YoY (พฤษภาคม 2567 เทียบกับ พฤษภาคม 2566) 2.66 %

เดือนพฤษภาคม 2567 มีผู้ว่างงาน ประมาณ 1.93 ล้านคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 2.77 โดยอัตราการว่างงานของเดือนนี้ลดลงจากเดือนที่ผ่านมาที่อยู่ที่ย้อยละ 2.78 ทั้งนี้ จำนวนผู้ว่างงานคงตัวเท่ากับเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 0.00 และเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 2.66 (แผนภาพ 23 และ 24)

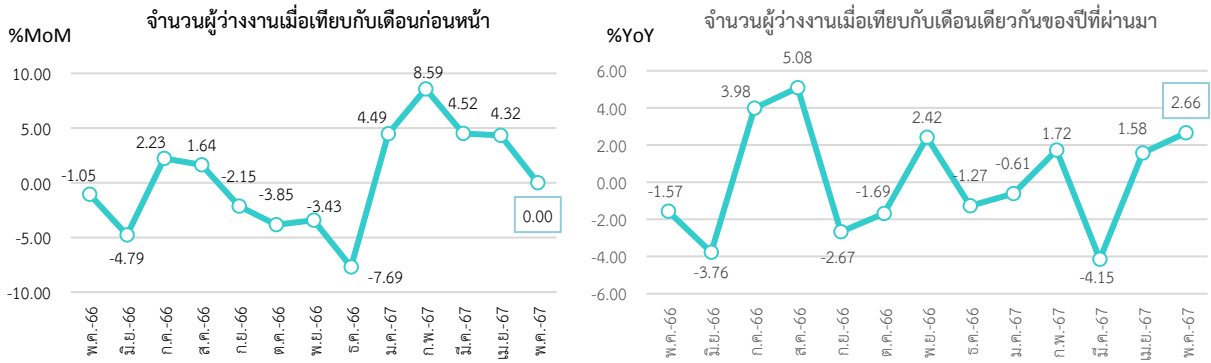
แผนภาพ 23: อัตราการว่างงานของญี่ปุ่น (Unemployment Rate)

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 24: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของญี่ปุ่น

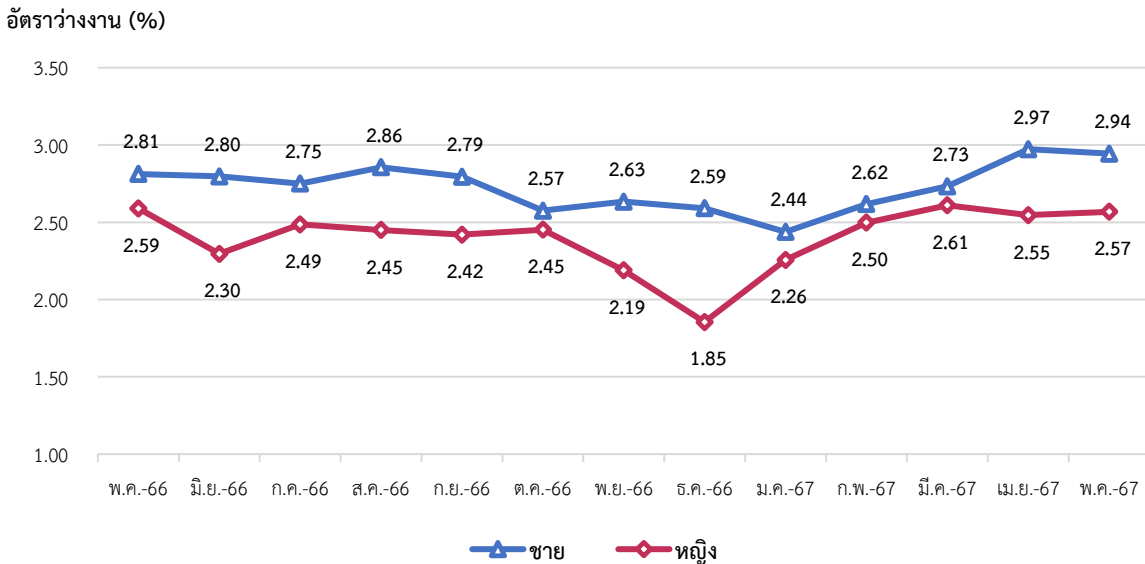

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกอัตราการว่างงานตามเพศ พบว่า เพศชายมีอัตราว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.94 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิง อัตราว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 2.57 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 25)

แผนภาพ 25: อัตราการว่างงานของญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ (Unemployment Rate by Sex)

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างขั้นต่ำของญี่ปุ่น

พระราชบัญญัติค่าจ้างขั้นต่ำ พ.ศ. 2502 (Minimum Wage Act. 1959) ระบุว่า การกำหนดหรือทบทวน อัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ ญี่ปุ่น หรือหัวหน้าสำนักงานแรงงานจังหวัด โดยสามารถรับฟังความคิดเห็นประกอบการพิจารณาจากสภาค่าจ้างกลาง (Central Minimum Wage Council) และสภาค่าจ้างจังหวัด (Local Minimum Wage Council) (องค์ประกอบของสภา ได้แก่ ผู้แทนลูกจ้าง ผู้แทนนายจ้าง และบุคคลที่ยอมรับจากสังคมในสัดส่วนที่เท่าเทียมกัน) จากนั้นจะเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (นายจ้าง - ลูกจ้าง) แสดงความคิดเห็น กรณีมีคำร้องคัดค้าน กระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ หรือสำนักงานแรงงานจังหวัดจะต้องหาเหตุผลต่อคำร้องคัดค้านนั้น ๆ จากสภาค่าจ้างกลางและสภาค่าจ้างจังหวัด แล้วรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการญี่ปุ่น หรือหัวหน้าสำนักงานแรงงานจังหวัดจึงจะตัดสินใจกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดของญี่ปุ่นจะพิจารณาโดยใช้ข้อมูล สถิติและผลการสำรวจหลายอย่างประกอบกัน โดยพิจารณา 3 ประเด็นหลักในจังหวัด (มาตรา 9 ของ พ.ร.บ. ค่าจ้างขั้นต่ำ) คือ 1) ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพของลูกจ้าง 2) ค่าจ้างของลูกจ้างที่ทำงานในประเภทงานที่คล้ายกัน 3) ความสามารถในการจ่ายค่าจ้างของนายจ้างกิจการทั่ว ๆ ไป โดยในทางปฏิบัติอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมงของจังหวัดมีการเสนอพิจารณาและประกาศทุกปี ปีละ 1 ครั้ง โดยกระทรวงสาธารณสุข แรงงานและสวัสดิการญี่ปุ่น (ประกาศช่วงเดือนสิงหาคมของทุกปีและเริ่มบังคับใช้ช่วงเดือนตุลาคมในปีเดียวกัน)

ปัจจุบันรัฐบาลญี่ปุ่นประกาศปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำประจำปี โดยเพิ่มขึ้นจาก 961 เยนต่อชั่วโมง เป็น 1,004 เยนต่อชั่วโมง หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.47 (อ้างอิงจากการคำนวณของสำนักงานแรงงานในประเทศญี่ปุ่น) (ประมาณ 240.78 บาท) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2566 เพื่อแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อภายในประเทศเป็นสำคัญ

ที่มา: สำนักงานแรงงานในประเทศญี่ปุ่น

5. สถานการณ์เศรษฐกิจประเทศญี่ปุ่นเดือนพฤษภาคม 2567

- **ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศญี่ปุ่น ในไตรมาสที่ 1 ปี 2567 หดตัวร้อยละ (-0.2)** จากการขยายตัวร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของภาคการผลิตโดยเฉพาะในหมวดยานยนต์ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการผลิตเครื่องยนต์ดีเซลไม่ได้มาตรฐานของบริษัทผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ของญี่ปุ่น สอดคล้องกับปริมาณการขายรถยนต์ใหม่ ที่ลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสแรกของปีก่อน เช่นเดียวกับมูลค่าการส่งออกที่ลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่แปด นอกจากนี้ การอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนยังได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ แผ่นดินไหวในช่วงเดือนมกราคม 2567

- **ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา โดยอยู่ที่ระดับ 50.4** ซึ่งให้เห็นถึงการขยายตัวครั้งแรกนับตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2566 นอกจากนี้ยังถือเป็นการค่าสูงสุดในรอบ 12 เดือนจากการเติบโตอีกครั้งของสินค้าคงคลังก่อนการผลิตและปริมาณคำสั่งซื้อใหม่ อุปสงค์จากต่างประเทศลดลงเล็กน้อยเนื่องจากอุปสงค์ที่อ่อนแอจากจีน ยุโรป อเมริกาเหนือ และเวียดนาม การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็นเดือนที่สามติดต่อกันควบคู่ไปกับการเพิ่มขึ้นของกำลังการผลิตเพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลียร์ปริมาณงานที่ค้างอยู่ กิจกรรมการจัดซื้อลดลงเล็กน้อย ในขณะที่เวลาการส่งมอบค่อนข้างคงที่

- **ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปรับตัวเพิ่มขึ้น อยู่ที่ 108.10** จากในเดือนก่อนหน้าที่ 107.70 ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ในญี่ปุ่นเฉลี่ยอยู่ที่ 73.15 จุด ตั้งแต่ปี 2500 ถึง 2567 โดยแตะระดับสูงสุดตลอดกาลที่ 108.10 จุดในเดือนพฤษภาคม 2567 และแตะระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 17.10 จุดในเดือนกุมภาพันธ์ 2500

- **ญี่ปุ่นขาดดุลการค้า 1.22 ล้านล้านเยน** ในเดือนพฤษภาคม 2567 เนื่องจากการอ่อนค่าของเงินเยน ส่งผลให้มูลค่าการนำเข้าปรับตัวสูงขึ้น ทั้งนี้ ยอดนำเข้าเดือนพฤษภาคม 2567 ของญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.50 เมื่อเทียบเป็นรายปี และที่ระดับ 9.50 ล้านล้านเยน โดยได้แรงหนุนจากการนำเข้าผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมและน้ำมันดิบที่ปรับตัวสูงขึ้น ขณะที่ยอดส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.50 และที่ระดับ 8.28 ล้านล้านเยน ซึ่งเป็นการปรับตัวขึ้นแข็งแกร่งที่สุดเมื่อเทียบกับเดือนพฤษภาคมในปีอื่น ๆ โดยได้แรงหนุนจากการส่งออกรถยนต์ไปยังสหรัฐที่ปรับตัวสูงขึ้น รวมทั้งความแข็งแกร่งของอุปสงค์เครื่องจักรที่ใช้ผลิตชิปในประเทศจีน

- **รัฐบาลญี่ปุ่นกำลังพิจารณาขยายขอบเขตในการบังคับให้บริษัทต่าง ๆ เปิดเผยข้อมูลช่องว่างด้านค่าจ้างระหว่างเพศ** โดยมีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในการจ่ายค่าจ้างให้ผู้หญิงและผู้ชายในญี่ปุ่น บริษัททุกแห่งที่มีพนักงานมากกว่า 100 คนจะต้องเปิดเผยข้อมูลช่องว่างค่าจ้างระหว่างเพศ จากปัจจุบันที่ครอบคลุมเพียงบริษัทที่มีพนักงานมากกว่า 300 คน ซึ่งมีประมาณ 17,800 แห่ง การขยายขอบเขตจะทำให้จำนวนบริษัทที่ต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 50,700 แห่ง โดยรัฐบาลวางแผนที่จะยื่นร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อรัฐสภาในปี 2568 โดยข้อมูลปี 2566 จากกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ

ของญี่ปุ่น ระบุว่า ผู้ชายที่เป็นพนักงานประจำในญี่ปุ่นได้เงินเดือนเฉลี่ย 350,900 เยน ในขณะที่ผู้หญิงได้เพียง 262,600 เยน หรือคิดเป็น 74.8% ของเงินเดือนที่ผู้ชายได้รับ

ที่มา: Trading Economics, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
เรียบเรียงโดย: กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

สถานการณ์กำลังแรงงานของเกาหลีใต้ (Labour Force in Republic of Korea)

Highlight สถานะเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเกาหลีใต้ (GDP) ไตรมาสที่ 1 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 3.30 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา โดยได้แรงหนุนจากการส่งออกที่ปรับตัวสูงขึ้น และการอุปโภคบริโภคในภาคเอกชนเพิ่มขึ้น ส่วนการลงทุนด้านสาธารณูปโภคลดลง ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปรับตัวเพิ่มขึ้นอยู่ที่ 114.09 โดยเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากเดือนที่ผ่านมา และเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 จากเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นผลจากราคาผลผลิตทางการเกษตรที่พุ่งสูงขึ้น ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) เพิ่มขึ้นเป็น 51.60 การปรับตัวขึ้นนี้ส่วนใหญ่เกิดจากคำสั่งซื้อใหม่ที่แข็งแกร่ง ยอดส่งออกผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.8 เมื่อเทียบเป็นรายปี ดุลบัญชีเดินสะพัดของเกาหลีใต้เกินดุลอยู่ที่ 8.92 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ พลิกกลับจากที่ขาดดุล 290 ล้านดอลลาร์ในเดือนก่อนหน้า โดยสาเหตุมาจากยอดเกินดุลการค้าเพิ่มขึ้นและรายได้เงินปันผลจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น

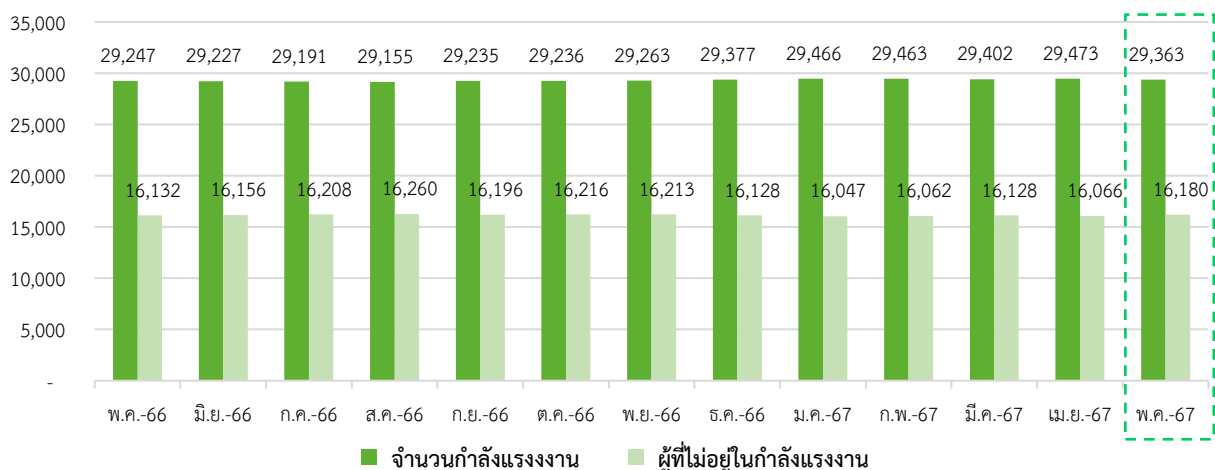
Highlight สถานะด้านแรงงาน

1. สถานการณ์กำลังแรงงานของเกาหลีใต้ (Labour Force)

ประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป เดือนพฤษภาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 45.54 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมาเล็กน้อย โดยแบ่งออกเป็น 1) กำลังแรงงาน ประมาณ 29.36 ล้านคน (ร้อยละ 64.72 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ประมาณ 28.53 ล้านคน และผู้ว่างงาน ประมาณ 0.84 ล้านคน และ 2) ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 16.18 ล้านคน (ร้อยละ 35.53 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) (แผนภาพ 26 และ 27)

แผนภาพ 26: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour force and People not in the labour force)

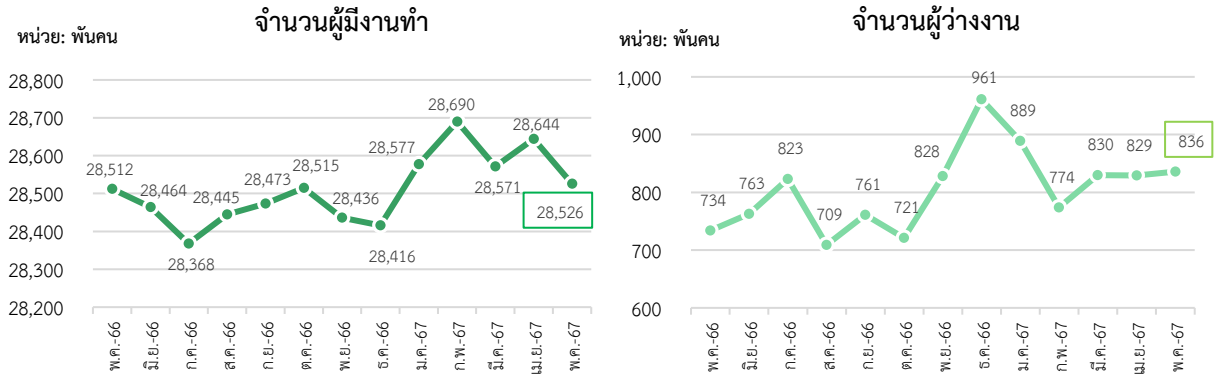
หน่วย: พันคน

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 27: จำนวนผู้มีงานทำและจำนวนผู้ว่างงานของเกาหลีใต้

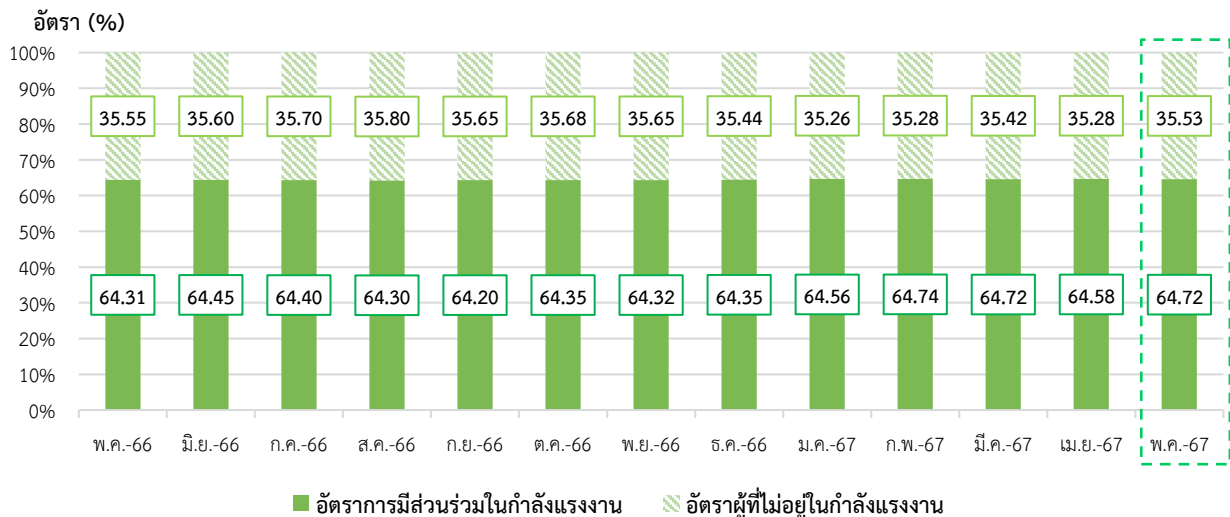

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เดือนพฤษภาคม 2567 อยู่ที่ร้อยละ 64.72 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากมีประชากรวัยทำงานอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน จะเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 65 คน สำหรับอัตราผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 35.53 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 28)

แผนภาพ 28: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate and Outside Labour Force Rate)

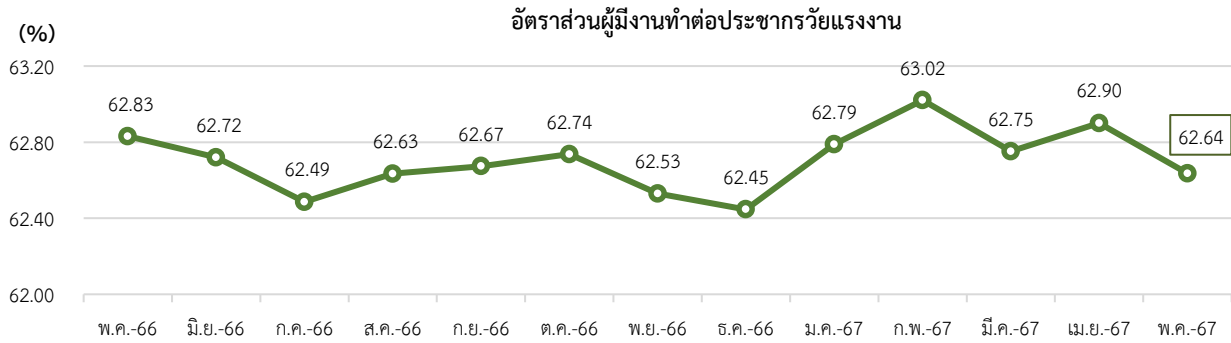
ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. สถานการณ์การจ้างงานของเกาหลีใต้ (Employment Situation)

ผู้มีงานทำ เดือนพฤษภาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 28.53 ล้านคน คิดเป็นอัตราส่วนผู้มีงานทำ ต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (จำนวน 45.54 ล้านคน) อยู่ที่ร้อยละ 62.64 ทั้งนี้ จำนวนผู้มีงานทำ ลดลงจากเดือนที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ 0.41 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.05 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (แผนภาพ 29)

แผนภาพ 29: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน (Employment to Population Ratio)

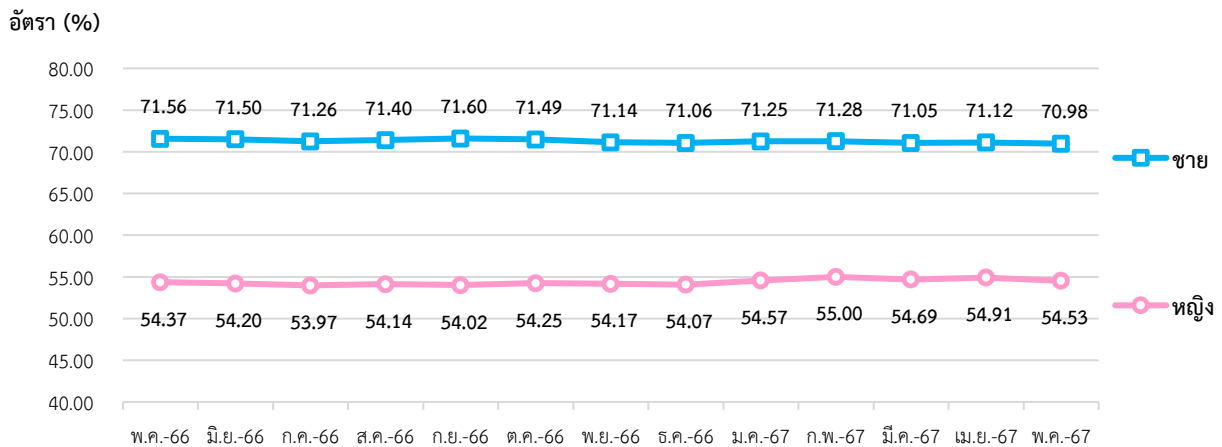

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกตามเพศ อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 70.98 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 54.53 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมาเช่นเดียวกัน (แผนภาพ 30)

แผนภาพ 30: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน จำแนกตามเพศ (Employment to Population Ratio by Sex)

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม เดือนพฤษภาคม 2567 ประกอบด้วย 1) ผู้มีงานทำในภาคเกษตร ประมาณ 1.49 ล้านคน และ 2) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร ประมาณ 27.04 ล้านคน โดยคิดเป็นร้อยละ 5.21 และ 94.79 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (%MoM) ได้แก่ ที่พักแรม และการบริการด้านอาหาร (ร้อยละ 1.55) ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (ร้อยละ 1.39) กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (ร้อยละ 1.33) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศ (ร้อยละ -11.76) กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล (ร้อยละ -4.94) และไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ (ร้อยละ -3.19) (แผนภาพ 31)

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา (%YoY) ได้แก่ ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ (ร้อยละ 9.64) ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (ร้อยละ 4.49) และกิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ (ร้อยละ 2.97) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน (ร้อยละ -22.22) การจัดหาไฟฟ้า การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย (ร้อยละ -6.58) และกิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศ (ร้อยละ -6.25) (แผนภาพ 31)

แผนภาพ 31: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม (Employed Person by Industry)

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

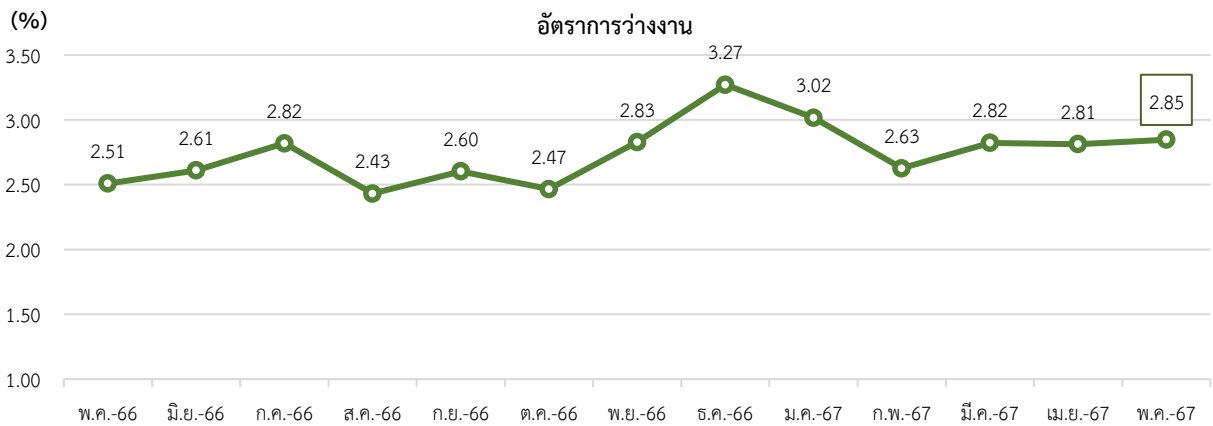
หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

3. สถานการณ์การว่างงานของเกาหลีใต้ (Unemployment)

จำนวนผู้ว่างงาน เดือนพฤษภาคม 2567 ประมาณ 8.36 แสนคน
 - %MoM (พฤษภาคม 2567 เทียบกับ เมษายน 2567) 0.84 %
 - %YoY (พฤษภาคม 2567 เทียบกับ พฤษภาคม 2566) 13.90 %

เดือนพฤษภาคม 2567 มีผู้ว่างงาน ประมาณ 8.36 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 2.85 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ จำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 0.84 และเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 13.90 (แผนภาพ 32 และ 33)

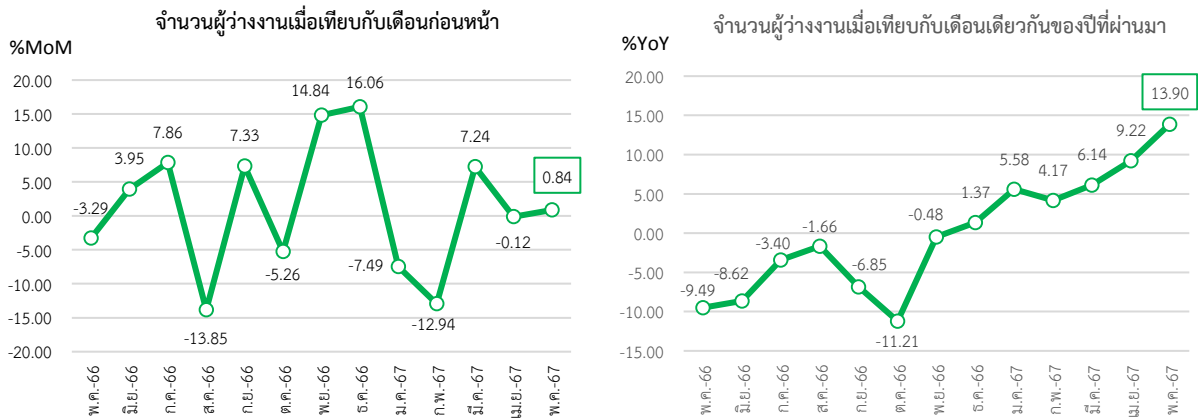
แผนภาพ 32: อัตราการว่างงานของเกาหลีใต้ (Unemployment Rate)

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 33: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของเกาหลีใต้

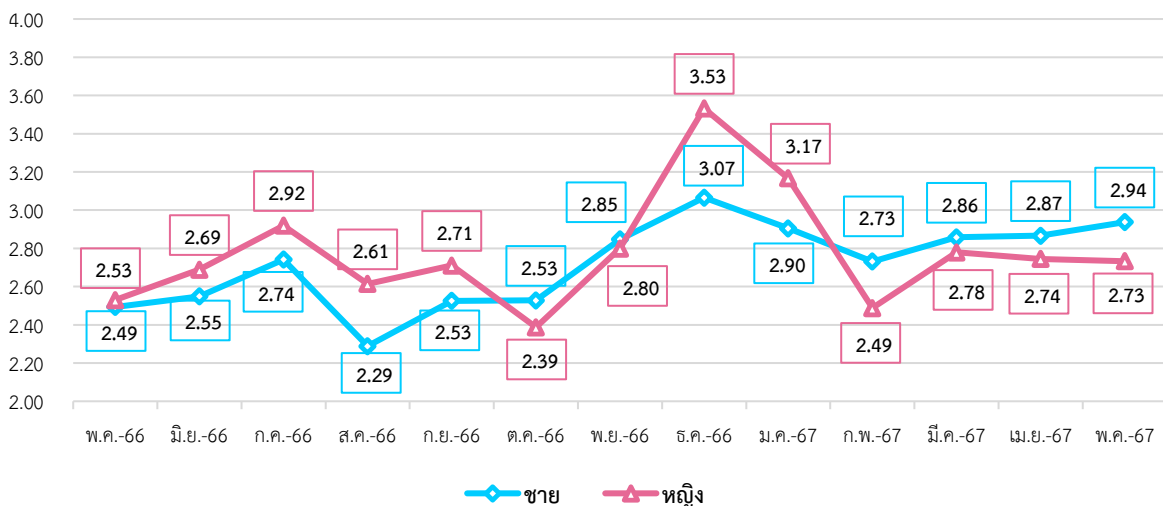
ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกอัตราการว่างงานตามเพศ พบว่า เพศชายมีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.94 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิงมีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.73 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 34)

แผนภาพ 34: อัตราการว่างงานของเกาหลีใต้ จำแนกตามเพศ (Unemployment Rate by Sex)

อัตราการว่างงาน (%)

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างขั้นต่ำของเกาหลีใต้

ค่าจ้างขั้นต่ำในเกาหลีใต้ ถูกกำหนดโดยคณะกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำ ภายใต้การดำเนินงานของกระทรวงแรงงาน (Ministry of Employment and labor) โดยมีคณะกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำ จำนวน 27 คน ตัวแทนฝ่ายลูกจ้างและนายจ้างจำนวนฝ่ายละ 9 คน และตัวแทนจากเจ้าหน้าที่และนักวิชาการจำนวน 9 คน กรรมการค่าจ้างขั้นต่ำจะดำเนินการทบทวนและตัดสินใจกำหนดระดับค่าจ้างขั้นต่ำใหม่ในทุกปี ร่วมปรึกษาหารือและพิจารณาค่าจ้างขั้นต่ำ ทบทวนการจำแนกค่าจ้างแต่ละประเภทตามความเหมาะสม คำนคว้าและเสนอแนวคิดสำหรับการพัฒนาระบบค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งวัตถุประสงค์ของกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำ คือ การมีส่วนร่วมช่วยสนับสนุนในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยการประกันระดับค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับแรงงานและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานในประเทศ

กระทรวงแรงงานของเกาหลีใต้ มีมติปรับอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำรายชั่วโมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 ในปี 2567 โดยกำหนดอัตราค่าแรงขั้นต่ำรายชั่วโมงอยู่ที่ 9,860 วอน สำหรับลูกจ้างที่ทำงาน 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ค่าแรงขั้นต่ำรายเดือนในปี 2567 จะอยู่ที่ 2,060,740 วอน ค่าแรงขั้นต่ำจำนวนนี้เพิ่มขึ้นจากเดิม 240 วอน จาก 9,620 วอน เป็น 9,860 วอน มีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567

ที่มา: Minimum Wage Commission Republic of Korea, Ministry of Employment and Labor (Republic of Korea)

5. สถานการณ์เศรษฐกิจของเกาหลีใต้เดือนพฤษภาคม 2567

- **ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเกาหลีใต้ ไตรมาสที่ 1 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 3.30** เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา และสูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อนหน้า ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวที่รวดเร็วที่สุดในรอบกว่าสองปีนับตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ของปี 2564 โดยได้แรงหนุนจากการส่งออกที่ปรับตัวสูงขึ้นร้อยละ 0.9 ขณะที่การอุปโภคบริโภคในภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 ส่วนการลงทุนด้านสาธารณูปโภคลดลงร้อยละ 0.8 ขณะที่การลงทุนด้านการก่อสร้างเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 และการใช้จ่ายของรัฐบาลปรับตัวขึ้นร้อยละ 0.7

- **ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปรับตัวเพิ่มขึ้นอยู่ที่ 114.09** โดยเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากเดือนที่ผ่านมา และเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 จากเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นผลจากราคาผลผลิตทางการเกษตรที่พุ่งสูงขึ้น โดยเฉพาะผลไม้ ทั้งนี้ ราคาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ปศุสัตว์ และการประมง เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.7 ในเดือนพฤษภาคม โดยเฉพาะสินค้าเกษตรที่พุ่งขึ้นร้อยละ 19 และมีอัตราส่วนสูงถึงร้อยละ 0.69 ในดัชนี CPI เดือนพฤษภาคม

- **ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) เพิ่มขึ้นเป็น 51.60** จากเดือนก่อนหน้าที่ 49.40 กลับมาเติบโตอีกครั้งหลังจากหดตัวติดต่อกัน 2 ช่วง โดยถือเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2565 การปรับตัวขึ้นนี้ส่วนใหญ่เกิดจากคำสั่งซื้อใหม่ที่แข็งแกร่ง ท่ามกลางความต้องการที่แข็งแกร่งจากตลาดในประเทศและต่างประเทศ ส่งผลให้การผลิตขยายตัวในอัตราที่เร็วที่สุดในรอบเกือบ 3 ปี ในเวลาเดียวกัน การจ้างงานกลับมาเติบโตอีกครั้งหลังจากที่ลดลงเล็กน้อยในเดือนเมษายน 2567 ขณะที่ผู้ผลิตเร่งกิจกรรมการซื้อในอัตราที่สูงที่สุดนับตั้งแต่เดือนเมษายน 2565

- **ยอดส่งออกผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพิ่มขึ้นเป็นเดือนที่ 7 ติดต่อกัน** ในเดือนพฤษภาคม 2567 ยอดส่งออกผลิตภัณฑ์ ICT (เซมิคอนดักเตอร์, จอแสดงผล, โทรศัพท์มือถือ, คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ต่อพ่วง, อุปกรณ์สื่อสาร) เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.8 เมื่อเทียบเป็นรายปี สู่ระดับ 1.905 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐในเดือนพฤษภาคม 2567 โดยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนปีที่แล้ว ยอดนำเข้าผลิตภัณฑ์ ICT เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 เมื่อเทียบเป็นรายปี ตะที่ 1.148 หมื่นล้านดอลลาร์ในเดือนพฤษภาคม 2567 ส่งผลให้เกาหลีใต้มียอดเกินดุลการค้าในอุตสาหกรรม ICT ตะที่ 7.57 พันล้านดอลลาร์

- **ดุลบัญชีเดินสะพัดของเกาหลีใต้เกินดุลอยู่ที่ 8.92 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ**ในเดือนพฤษภาคม 2567 พลิกกลับจากที่ขาดดุล 290 ล้านดอลลาร์ในเดือนเมษายน 2567 เป็นการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดมากที่สุดในรอบ 32 เดือน หรือนับตั้งแต่เดือนกันยายน 2564 ที่มียอดเกินดุลบัญชีเดินสะพัดอยู่ที่ 9.51 พันล้านดอลลาร์ โดยสาเหตุมาจากยอดเกินดุลการค้าเพิ่มขึ้นและรายได้เงินปันผลจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น

- **เกาหลีใต้มีผู้สูงวัยอายุ 65 ปีขึ้นไปเกิน 10 ล้านคน** ทำให้เกาหลีใต้เข้าใกล้การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอด (สัดส่วนประชากรอายุ 65 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 20) จำนวนผู้สูงอายุอายุ 65 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการรวมอยู่ที่ 10,000,062 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 19.51 ของจำนวนประชากรทั้งหมด 51,269,012 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 4,427,682 คน และผู้หญิง 5,572,380 คน ขณะเดียวกันแบ่งเป็นอาศัยอยู่ในเขตมหานครโซลอยู่ที่ 4,489,828 คน และนอกเขตมหานครโซล 5,510,234 คน

- **เด็กจบใหม่เกาหลีใต้หางานแรกนานเกือบ 1 ปี** ในเดือนพฤษภาคม 2567 ชาวเกาหลีใต้ที่มีอายุตั้งแต่ 15-29 ปี ใช้เวลาเฉลี่ย 11.5 เดือนในการหางานที่ได้รับค่าจ้างเป็นงานแรกหลังจบการศึกษา ซึ่งใช้เวลาเพิ่มขึ้น 1.1 เดือน เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว นับเป็นช่วงเวลาในการหางานแรกที่ยาวนานที่สุดนับตั้งแต่เริ่มมีการเก็บข้อมูลในปี 2549

ซึ่งบ่งชี้ว่าสถานการณ์การจ้างงานคนหนุ่มสาวกำลังแย่ลง คนหนุ่มสาวร้อยละ 47.7 ใช้เวลาไม่ถึง 3 เดือนในการหางานแรก ขณะที่อีกร้อยละ 30 ใช้เวลานานกว่า 1 ปี ทั้งนี้ พนักงานหนุ่มสาวร้อยละ 66.8 ออกจากงานที่ได้รับค่าจ้างงานแรกหลังจากทำงานได้ 1 ปีกับอีก 3 เดือน โดยในบรรดาผู้ที่ลาออกจากงานแรกนั้นร้อยละ 45.5 ระบุว่าไม่พอใจสภาพการทำงาน เช่น ทำงานหนักแต่ค่าจ้างน้อย เป็นต้น

- OECD คงตัวเลขคาดการณ์เศรษฐกิจเกาหลีใต้ปีนี้ที่ร้อยละ 2.6 โดยได้แรงหนุนจากยอดส่งออกที่ปรับตัวสูงขึ้น OECD ระบุในรายงานล่าสุดว่า การขยายตัวของเศรษฐกิจเกาหลีใต้มีความแข็งแกร่งมากขึ้นหลังจากที่อ่อนแรงลงในช่วงก่อนหน้านี้ ซึ่งส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นถึงการส่งออกเซมิคอนดักเตอร์ที่เพิ่มขึ้น รายงานของ OECD ยังระบุว่า การอุปโภคบริโภคและการลงทุนของภาคเอกชนในเกาหลีใต้จะยังคงได้รับผลกระทบจากภาวะเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยสูง แต่คาดว่าอุปสงค์ภายในประเทศจะแข็งแกร่งขึ้นตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของปีนี้

ที่มา: Trading Economics, The Korea Economic Daily, กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
เรียบเรียงโดย: กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

สถานการณ์กำลังแรงงานของสหรัฐอเมริกา (Labour Force in United States of America)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ

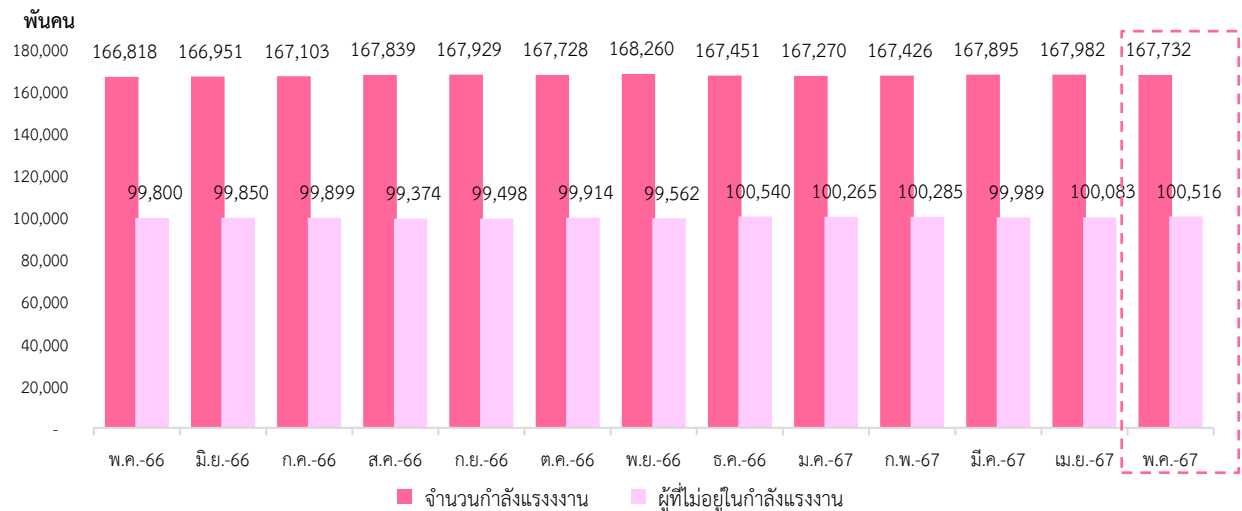
เศรษฐกิจสหรัฐฯ ไตรมาสที่ 1 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 3.0 โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน สอดคล้องกับความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่สูงขึ้น และตลาดแรงงานที่แข็งแกร่ง ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 314.07 ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา และเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้า ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) อยู่ที่ระดับ 51.30 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมาบ่งชี้ถึงการปรับปรุงเล็กน้อยในภาคการผลิต ยอดขายบ้านใหม่ปรับตัวลดลงอยู่ที่ระดับ 619,100 ยูนิตต่อปี ลดลงร้อยละ 11.3 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า เนื่องมาจากราคาบ้านที่มีจำหน่ายได้เพิ่มสูงขึ้น และอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อบ้านที่อยู่ใกล้ระดับร้อยละ 7 ต่อปี ดุลการค้าสินค้าและบริการของสหรัฐฯ ขาดดุลการค้าสินค้าและบริการรวม 75,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยขาดดุลเพิ่มขึ้น 600 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการส่งออกที่ลดลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าภาคอุตสาหกรรม

Highlight สภาวะด้านแรงงาน

1. สถานการณ์กำลังแรงงานของสหรัฐอเมริกา (Labour Force)

ประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 16 ปี ขึ้นไป เดือนพฤษภาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 268.25 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา โดยแบ่งออกเป็น 1) กำลังแรงงาน ประมาณ 167.73 ล้านคน (ร้อยละ 62.53 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ประมาณ 161.08 ล้านคน และผู้ว่างงาน ประมาณ 6.65 ล้านคน และ 2) ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 100.52 ล้านคน (ร้อยละ 37.47 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 35 และ 36)

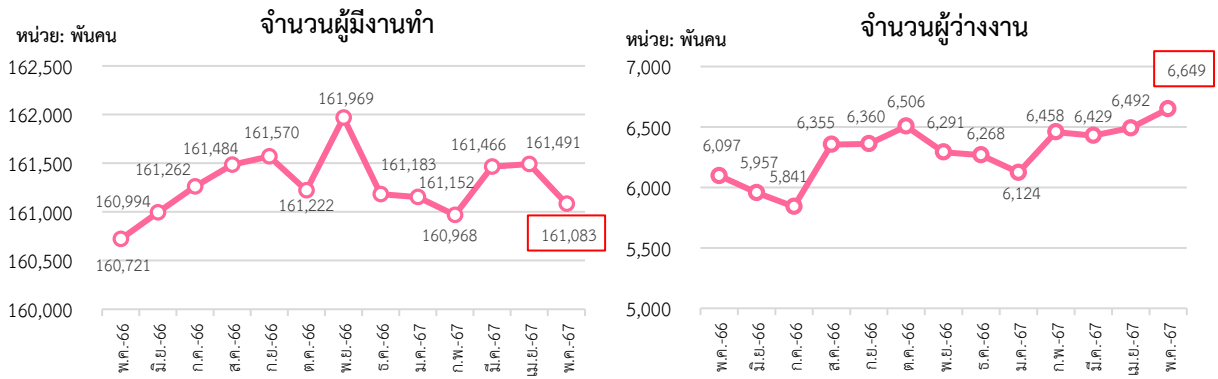
แผนภาพ 35: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour force & People not in the labour force)

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 36: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของสหรัฐอเมริกา (Employed & Unemployed Persons)

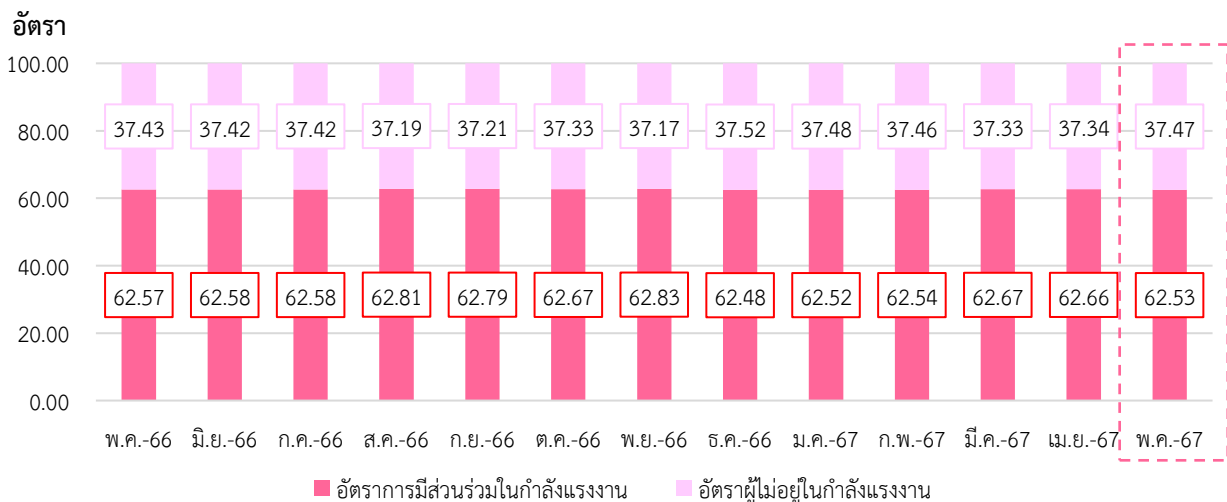

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เดือนพฤษภาคม 2567 อยู่ที่ร้อยละ 62.53 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากมีประชากรวัยแรงงานอายุ 16 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน จะเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 63 คน สำหรับอัตราส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 37.47 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 37)

แผนภาพ 37: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate and Outside Labour Force Rate)

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

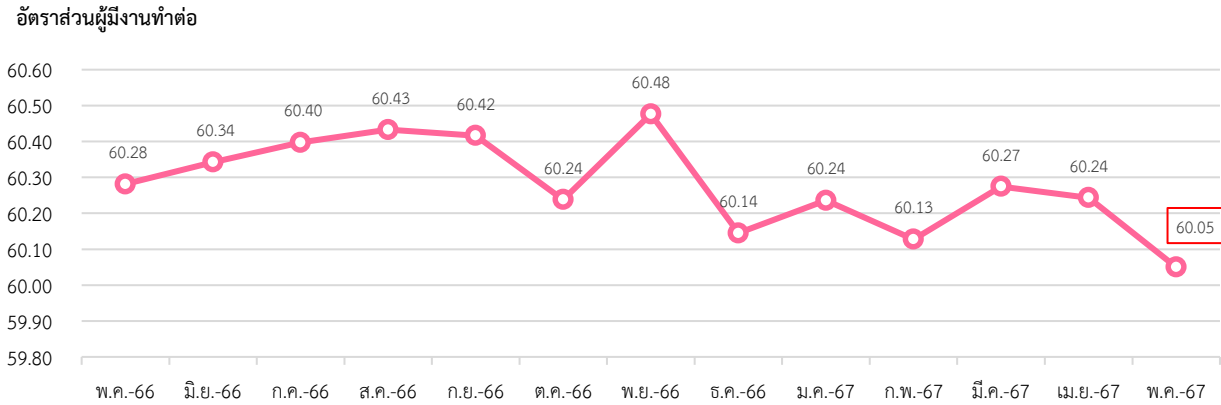
หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. สถานการณ์การจ้างงานของสหรัฐอเมริกา (Employment Situation)

ผู้มีงานทำ เดือนพฤษภาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 161.08 ล้านคน ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 0.25 และเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 0.23

อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป (จำนวน 268.25 ล้านคน) อยู่ที่ร้อยละ 60.05 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 38)

แผนภาพ 38: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน (Employment to Population Ratio)

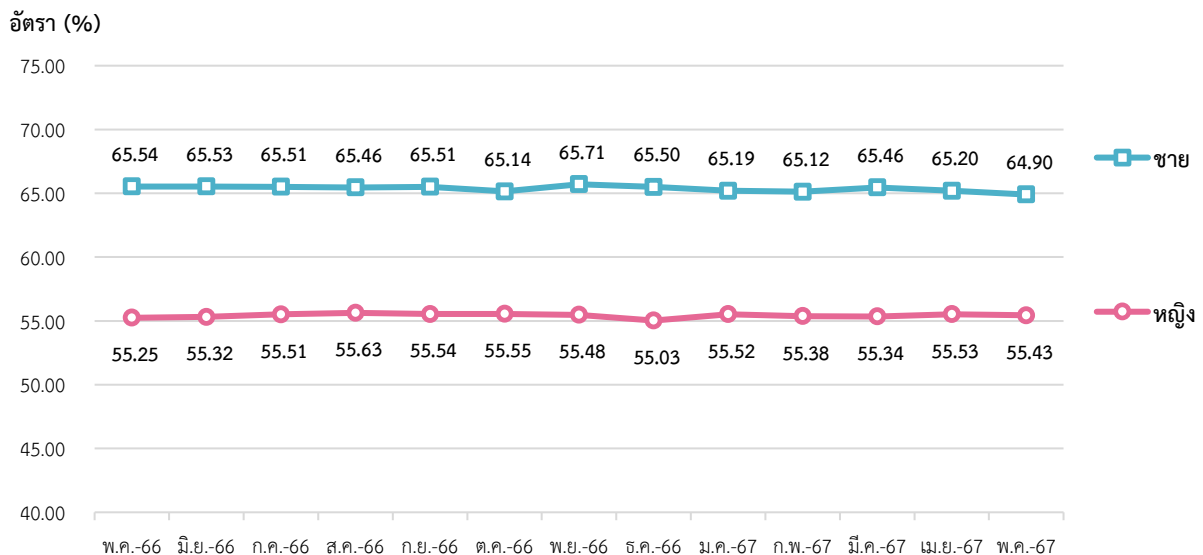

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกตามเพศ อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน เพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 64.90 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิง อยู่ที่ร้อยละ 55.43 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 39)

แผนภาพ 39: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน จำแนกตามเพศ (Employment to Population Ratio by Sex)

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

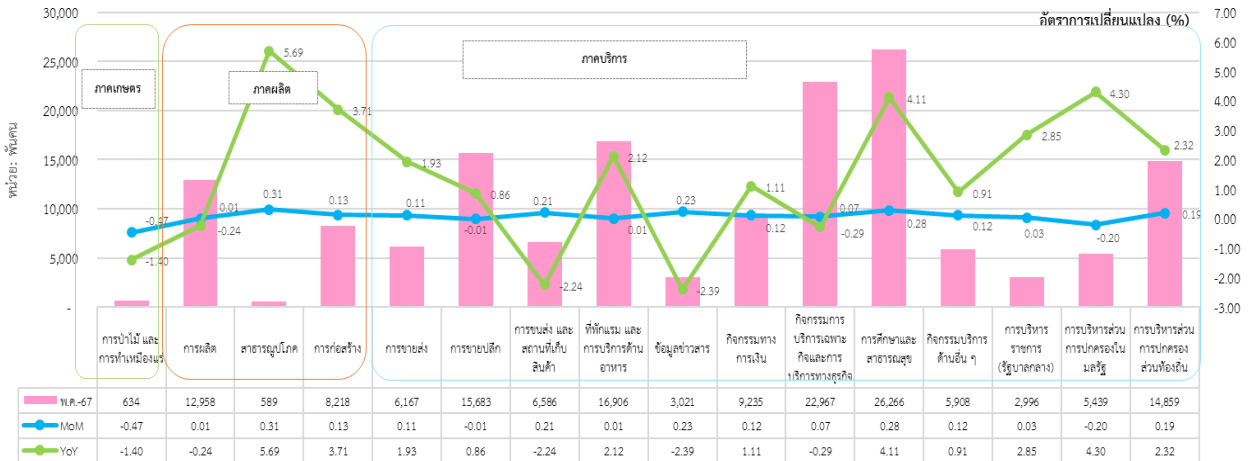
หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม เดือนพฤษภาคม 2567 ประกอบด้วย 1) ผู้มีงานทำในภาคเกษตร ประมาณ 0.63 ล้านคน และ 2) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร ประมาณ 157.80 ล้านคน โดยคิดเป็นร้อยละ 0.40 และ 99.60 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (%MoM) ได้แก่ สาธารณูปโภค (ร้อยละ 0.31) การศึกษาและสาธารณสุข (ร้อยละ 0.28) และ ข้อมูลข่าวสาร (ร้อยละ 0.23) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวจำนวน 3 อุตสาหกรรม ได้แก่ การป่าไม้ และการทำเหมืองแร่ (ร้อยละ -0.47) การบริหารส่วนการปกครองในมลรัฐ (ร้อยละ -0.20) และ การขายปลีก (ร้อยละ -0.01)

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา (%YoY) ได้แก่ สาธารณูปโภค (ร้อยละ 5.69) การบริหารส่วนการปกครองในมลรัฐ (ร้อยละ 4.30) และ การศึกษาและสาธารณสุข (ร้อยละ 4.11) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อมูลข่าวสาร (ร้อยละ -2.39) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า (ร้อยละ -2.24) และการป่าไม้ และการทำเหมืองแร่ (ร้อยละ -1.40) (แผนภาพ 40)

แผนภาพ 40: จำนวนผู้ปฏิบัติงาน จำแนกตามอุตสาหกรรม (Employed Person by Industry)

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS เผยแพร่ข้อมูลจำนวนผู้ปฏิบัติงานทั้งหมด เดือนพฤษภาคม 2567 จำนวน 161,083,000 คน (แผนภาพ 36) ซึ่งไม่ตรงกับจำนวนผู้ปฏิบัติงานทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรมซึ่งมีจำนวน 158,432,000 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 17 กรกฎาคม 2567) (แผนภาพ 40)

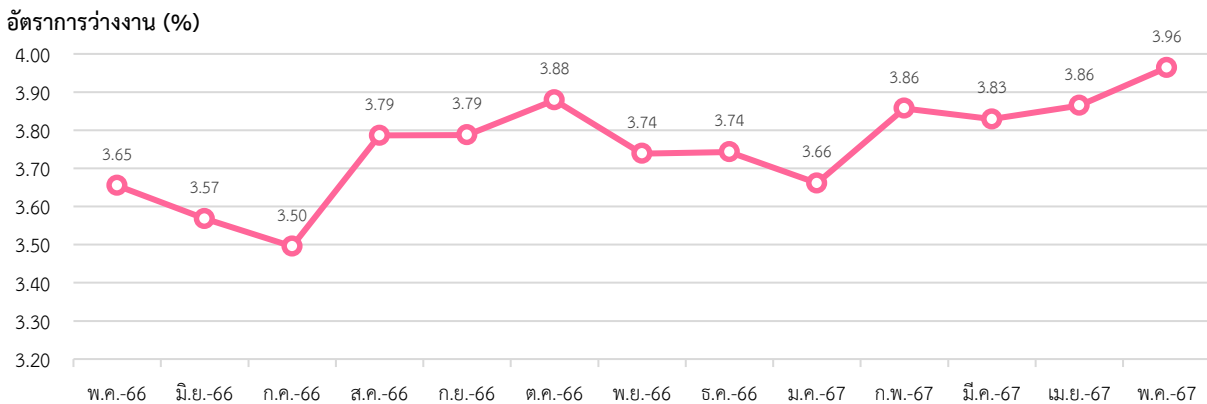
: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

3. สถานการณ์การว่างงานของสหรัฐอเมริกา (Unemployment)

- จำนวนผู้ว่างงาน เดือนพฤษภาคม 2567 ประมาณ 6.65 ล้านคน
- %MoM (พฤษภาคม 2567 เทียบกับ เมษายน 2567) 2.42 %
- %YoY (พฤษภาคม 2567 เทียบกับ พฤษภาคม 2566) 9.05 %

เดือนพฤษภาคม 2567 มีผู้ว่างงาน ประมาณ 6.65 ล้านคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 3.96 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ จำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 2.42 และเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมาเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 9.05 (แผนภาพ 41 และ 42)

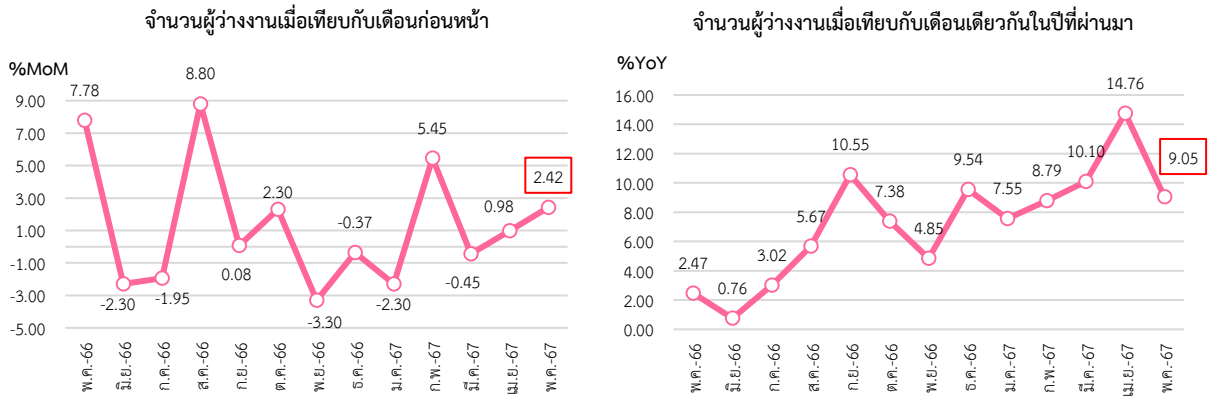
แผนภาพ 41: อัตราการว่างงานของสหรัฐอเมริกา (Unemployment Rate)

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 42: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของสหรัฐอเมริกา

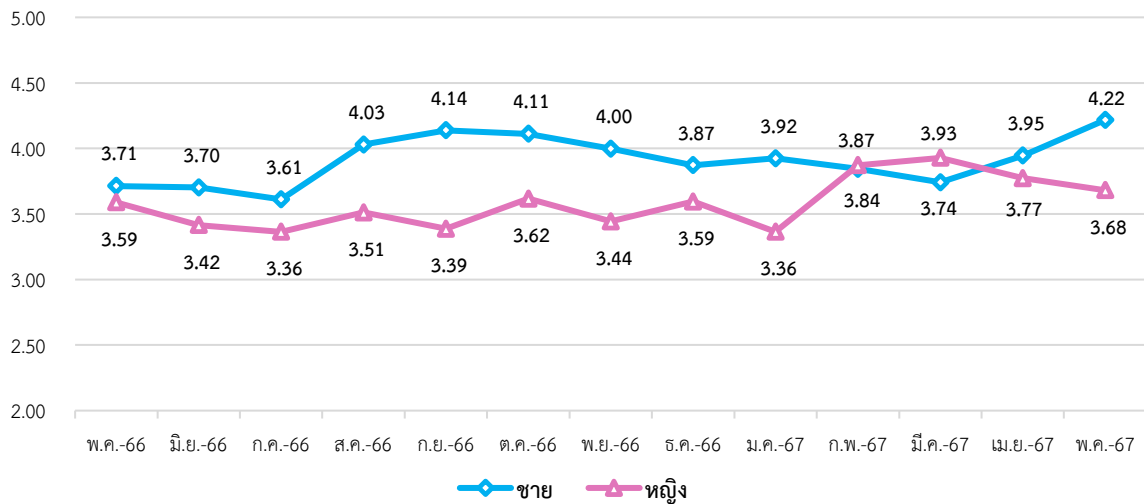
ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOUR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกอัตราการว่างงานตามเพศ พบว่า เพศชาย มีอัตราว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 4.22 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิง มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 3.68 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 43)

แผนภาพ 43: อัตราการว่างงานของสหรัฐอเมริกา จำแนกตามเพศ (Unemployment Rate by Sex)

อัตราว่างงาน (%)

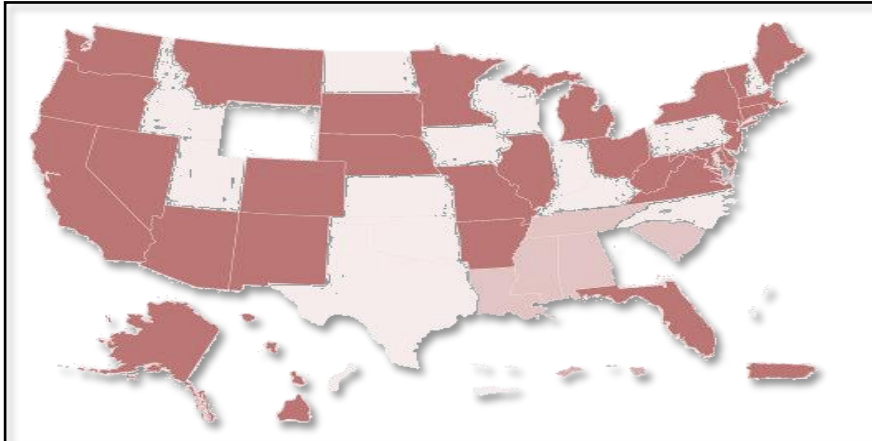
ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOUR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างขั้นต่ำของสหรัฐอเมริกา

การเปลี่ยนแปลงกฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งพัฒนาจากมาตรฐานค่าจ้างขั้นต่ำและค่าจ้างรายชั่วโมงสูงสุด ภายใต้พระราชบัญญัติมาตรฐานแรงงานที่เป็นธรรม (Fair Labor Standards Act : FLSA) พ.ศ. 2531 โดยเป็นกฎหมายที่สหรัฐอเมริกา ใช้บังคับในเรื่องการจ้างแรงงานในสหรัฐฯ โดยมุ่งเน้นในเรื่องอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำ จำนวนชั่วโมงการทำงาน การจ่ายค่าล่วงเวลาทำงาน (Overtime) และแรงงานในช่วงต้น (ประชากรที่มีอายุ 16 – 19 ปี) ในปัจจุบัน ค่าแรงขั้นต่ำซึ่งกำหนดโดยกระทรวงแรงงานสหรัฐฯ (US Department of Labor) มีอัตราชั่วโมงละ 7.25 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 260.71 บาท) อัตราดังกล่าวถือว่าเป็นอัตรามาตรฐานทั่วไปที่มีความเหมาะสมกับค่าครองชีพโดยรวม ทั้งนี้ สหรัฐอเมริกา ประกอบด้วย 50 มลรัฐ ซึ่งในแต่ละมลรัฐมีสถานะเศรษฐกิจและดัชนีค่าครองชีพที่แตกต่างกันไป เป็นผลให้รัฐบาลมลรัฐกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำขึ้นมาใช้เอง แต่บางมลรัฐไม่มีกฎหมายกำหนดค่าแรงขั้นต่ำ ดังนั้น จึงเป็นผลให้ค่าจ้างขั้นต่ำอาจจะไม่เท่ากันในแต่ละมลรัฐในสหรัฐอเมริกา (แผนภาพ 44)

แผนภาพ 44: ค่าจ้างขั้นต่ำของสหรัฐอเมริกา จำแนกตามมลรัฐ

- มลรัฐที่มีค่าจ้างขั้นต่ำสูงกว่าที่รัฐบาลกลางกำหนด
- มลรัฐที่มีค่าจ้างขั้นต่ำเท่ากับที่รัฐบาลกลางกำหนด
- มลรัฐที่มีค่าจ้างขั้นต่ำต่ำกว่าที่รัฐบาลกลางกำหนด
- มลรัฐที่ไม่มีกฎหมายกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ

ที่มา: U.S. DEPARTMENT OF LABOUR

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

5. สถานการณ์เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาเดือนเมษายน 2567

- เศรษฐกิจสหรัฐฯ ไตรมาสที่ 1 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 3.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน สอดคล้องกับความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่สูงขึ้น และตลาดแรงงานที่แข็งแกร่ง สะท้อนจากอัตราการว่างงานที่อยู่ระดับต่ำ นอกจากนี้การลงทุนในภาคที่อยู่อาศัยขยายตัวเร่งขึ้น เช่นเดียวกับภาคการผลิตที่ปรับตัวดีขึ้น ในขณะที่แรงขับเคลื่อนจากภาคการส่งออกลดลงตามการลดลงของการส่งออกสินค้าโดยเฉพาะก๊าซธรรมชาติเป็นสำคัญ

- ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 314.07 ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา และเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้า ทั้งนี้ ดัชนีราคาผู้บริโภคในสหรัฐฯ อยู่ที่เฉลี่ย 124.17 จุดตั้งแต่ปี 2493 ถึงปี 2567 โดยแตะระดับสูงสุดตลอดกาลที่ 314.07 จุดในเดือนพฤษภาคม 2567 และแตะระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 23.50 จุดในเดือนกุมภาพันธ์ 2493

- ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) อยู่ที่ระดับ 51.30 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมาจากที่ระดับ 50.00 บ่งชี้ถึงการปรับปรุงเล็กน้อยในภาคการผลิต คำสั่งซื้อใหม่กลับมาเติบโตอีกครั้ง ซึ่งสนับสนุนการขยายตัวที่เร็วขึ้นของการผลิต ในส่วนของคำสั่งซื้อใหม่สำหรับส่งออกพบสัญญาณที่ดีขึ้นในยุโรป ควบคู่ไปกับการเติบโตของคำสั่งซื้อใหม่จากเอเชีย แคนาดา และเม็กซิโก ในขณะเดียวกัน ความเชื่อมั่นทางธุรกิจก็เพิ่มขึ้นและความคาดหวังในเชิงบวกส่งผลให้มีการจ้างพนักงานเพิ่มเติม

- ยอดขายบ้านใหม่ปรับตัวลดลง ในเดือนพฤษภาคม 2567 อยู่ที่ระดับ 619,100 หน่วยต่อปี ลดลงร้อยละ 11.3 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า และลดลงร้อยละ 16.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ปรับตัวลดลงในระดับที่ต่ำที่สุดนับตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2566 ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากราคาบ้านที่มีจำหน่ายได้เพิ่มสูงขึ้นและอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อที่อยู่อาศัยที่อยู่ที่ระดับร้อยละ 7 ต่อปี ทั้งนี้ จำนวนบ้านใหม่ที่มีจำหน่ายในตลาดเพิ่มสูงขึ้นส่งผลให้ผู้ซื้อที่มีความสามารถในการต่อรองมากขึ้น โดยผู้ขายได้เสนอความช่วยเหลือในค่าธรรมเนียมการโอนบ้านรวมถึงค่าตรวจเช็คและซ่อมแซมบ้านเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ซื้อ

- ดุลการค้าสินค้าและบริการของสหรัฐฯ (U.S. International Trade in Goods and Services) ในเดือนพฤษภาคม 2567 สหรัฐฯ ขาดดุลการค้าสินค้าและบริการรวม 75,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขาดดุลเพิ่มขึ้น 600 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นการขาดดุลที่มากที่สุดใน 19 เดือนที่ผ่านมา ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการส่งออกที่ลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าภาคอุตสาหกรรมที่ลดลง 2,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และรถยนต์และชิ้นส่วนที่ลดลง 500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จากเดือนก่อนหน้า แม้ว่าการนำเข้าสินค้าและบริการจะลดลงก็ตาม

- ยอดสั่งซื้อสินค้าคงทนของผู้ผลิตสหรัฐฯ (Durable Goods Orders) ในเดือนพฤษภาคม 2567 อยู่ที่ระดับ 283,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ยอดสั่งซื้อสินค้าคงทนของผู้ผลิตในสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นเล็กน้อยในเดือนนี้และยอดการสั่งซื้อสินค้าคงทนที่ไม่รวมภาคการขนส่งลดลงโดยมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากยอดสั่งซื้อเครื่องบินพาณิชย์ของบริษัท Boeing ซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตเครื่องบินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 2.8 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าจากผลกระทบเกี่ยวกับปัญหาด้านความปลอดภัย

ที่มา: Trading economics, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
เรียบเรียงโดย: กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

Highlight สถานการณ์เศรษฐกิจที่น่าสนใจประจำเดือนมิถุนายน 2567

“การสนับสนุนอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ในสหรัฐอเมริกา”

งานแสดงสินค้าฝ่ายบริหารของประธานาธิบดีไบเดนได้คัดเลือกให้บริษัท BAE Systems คู่ค้าของกระทรวงกลาโหมเป็นผู้ได้รับการสนับสนุนรายแรกของโครงการใหม่ตามกฎหมายสนับสนุนการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ (Creating Helpful Incentives to Produce Semiconductors for America Act หรือ CHIPS and Science Act) เพื่อเป็นการเสริมสร้างความมั่นคงของห่วงโซ่อุปทานเซมิคอนดักเตอร์ของสหรัฐฯ โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นแหล่งผลิตเซมิคอนดักเตอร์ที่สำคัญ บริษัท BAE Systems จะได้รับเงินสนับสนุน 35 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อเพิ่มกำลังการผลิตชิปในสหรัฐฯ ที่ใช้สำหรับเครื่องบินขับไล่ F-15 และ F-35 และใช้สำหรับดาวเทียมและระบบป้องกันประเทศอื่น ๆ โดยเงินสนับสนุนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มั่นใจว่าจะสามารถจัดหาชิ้นส่วนเซมิคอนดักเตอร์ที่จำเป็นต่อสหรัฐฯ และประเทศพันธมิตรได้อย่างเพียงพอ เงินสนับสนุนนี้เป็นเงินจำนวนแรกที่กระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ จัดสรรภายใต้กฎหมายสนับสนุนการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ที่สภาองเกรสอนุมัติ โดยเงินสนับสนุนทั้งโครงการมีจำนวน 39,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ นี้มีเป้าหมายเพื่อจูงใจโรงงานผลิตชิปในสหรัฐฯ ให้มีการผลิตภายในประเทศ และดึงดูดการผลิตชิปที่สำคัญที่ได้ย้ายฐานการผลิตไปนอกสหรัฐฯ (Offshore) ให้กลับเข้ามาผลิตภายในประเทศ การตัดสินใจเลือกสนับสนุนบริษัท BAE Systems ซึ่งเป็นคู่ค้าของกระทรวงกลาโหมเป็นบริษัทแรกแทนที่จะเลือกสนับสนุนบริษัทผลิตเซมิคอนดักเตอร์เชิงพาณิชย์ ทำให้เห็นว่าฝ่ายบริหารของสหรัฐฯ ให้ความสำคัญด้านความมั่นคงของประเทศมาก

Ms. Gina Raimondo รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ ได้กล่าวระหว่างการดูงานที่บริษัท BAE ในรัฐนิวแฮมป์เชียร์ว่า สหรัฐฯ กลายเป็นประเทศที่ต้องพึ่งพาชิปจากประเทศเอเชียอย่างมาก ซึ่งรวมถึงเทคโนโลยีทางทหารด้วย ดังนั้น เพื่อที่จะป้องกันประเทศสหรัฐฯ จึงจำเป็นต้องผลิตชิปสำหรับใช้ในยุโรปกรณีทางทหารของสหรัฐฯ ด้วยตัวเอง และอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า ฝ่ายบริหารของประธานาธิบดีไบเดนจะประกาศให้เงินสนับสนุนเพิ่มเติมสำหรับโรงงานผลิตเซมิคอนดักเตอร์รายใหญ่ที่บริหารโดยบริษัท อินเทล ซัมซุง และ ทีเอสเอ็มซี (Taiwan Semiconductor Manufacturing Company: TSMC) และภายในปีหน้ากระทรวงพาณิชย์จะประกาศให้เงินสนับสนุนอีกจำนวน 10-12 พันให้แก่บริษัทต่าง ๆ โดยแต่ละทุนมีมูลค่า 10-1,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และในเดือนมกราคม 2567 จะมีการประกาศให้เงินสนับสนุนสำหรับชิปขั้นสูง (Advanced Chips) ทั้งนี้ คาดว่าจะได้เห็นการขยายตัวครั้งใหญ่ของห่วงโซ่อุปทานการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ในสหรัฐฯ อย่างชัดเจน แม้ว่าเซมิคอนดักเตอร์จะมีต้นกำเนิดในสหรัฐฯ แต่ปัจจุบันสหรัฐฯ ผลิตได้เพียง 1 ใน 10 ของการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ในโลก อย่างไรก็ตาม บริษัทผลิตชิปของสหรัฐฯ ยังคงออกแบบชิปได้ทันสมัยมากที่สุด แต่การผลิตเซมิคอนดักเตอร์ของโลกได้ย้ายฐานการผลิตไปเอเชียเป็นส่วนใหญ่ในช่วงกว่า 10 ปีที่ผ่านมา เนื่องจากมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าชิปไม่เพียงใช้เพื่อผลิตคอมพิวเตอร์หรือรถยนต์เท่านั้นแต่ยังรวมถึงชิปนาวิค ดาวเทียม และเครื่องบินขับไล่ด้วย ซึ่งเจ้าหน้าที่ในวอชิงตันได้ให้ความเห็นว่า การไม่มีความสามารถในการผลิตชิปในประเทศเป็นช่องโหว่ของความมั่นคงของสหรัฐฯ อย่างร้ายแรง ความขาดแคลนชิปทั่วโลกในช่วงการแพร่ระบาดโควิด-19 ทำให้โรงงานผลิตรถยนต์ต้องปิดตัวลงและเศรษฐกิจสหรัฐฯ เกิดความเสียหาย ยิ่งทำให้เห็นความเสี่ยงของห่วงโซ่อุปทานที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของสหรัฐฯ การที่อุตสาหกรรมชิปในสหรัฐฯ พึ่งพาได้วันสูงมาก ส่งผลให้เป็นจุดขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitical Flashpoint) เนื่องจากประเทศจีนมองว่าได้หวั่นเป็นส่วนหนึ่งของดินแดนของจีน และได้มีการพูดถึงเรื่องการเรียกคืน ดังนั้น จึงถือเป็นภัยคุกคามด้านความมั่นคงที่สหรัฐฯ อาจไม่สามารถป้องกันได้

Jake Sullivan ที่ปรึกษาด้านความมั่นคงแห่งชาติของประธานาธิบดีไบเดนกล่าวว่า เมื่อมีการพูดถึงเรื่องความยืดหยุ่น (Resilience) ของห่วงโซ่อุปทาน การลงทุนด้านเซมิคอนดักเตอร์นี้จะเสริมสร้างความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการการใช้ชิปของกองทัพสหรัฐฯ มากยิ่งขึ้น

ที่มา: NY Times, สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ นิวยอร์ก

ภาคผนวก

1. คำอธิบายศัพท์

ดัชนีราคาผู้บริโภค หรือ CPI แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาสินค้าและบริการ ซึ่งมักถูกนำไปใช้ในการปรับปรุงค่าจ้างและเงินเดือนให้สอดคล้องกับราคาของที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ดัชนีราคาผู้บริโภคยังถูกใช้ในการปรับปรุงค่าเช่า การปรับอัตราค่าธรรมเนียมใช้ทางด่วน เป็นต้น และหากมองถึงสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป ดัชนีราคาผู้บริโภคจะเป็นตัวชี้ให้เห็นภาวะของเงินเฟ้อ และยังใช้เป็นเครื่องวัดอำนาจซื้อของผู้บริโภคอีกด้วย โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำ CPI คือ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งดัชนีราคาผู้บริโภคสร้างได้โดยวิธีใช้ค่าเฉลี่ยสัมพัทธ์ถ่วงน้ำหนัก โดยใช้ถ่วงน้ำหนักของ ข้อมูลจะได้มาจากการเก็บสถิติราคาสินค้าและบริการเป็นรายเดือน หรือรายไตรมาส แล้วนำมาเปรียบเทียบกับปีฐาน ราคาที่กล่าวถึงนี้ คือ ราคาขายปลีกที่ผู้บริโภค ซื้อขายกันอยู่ในตลาด สินค้าที่นำมาใช้คำนวณมีทั้งที่เป็นสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพ ได้แก่ อาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ เครื่องนุ่งห่ม เคหสถาน การรักษาพยาบาล และสินค้าฟุ่มเฟือย ได้แก่ บริการส่วนบุคคล พาหนะ และบริการการขนส่ง การบันเทิง ยาสูบ และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เป็นต้น

Purchasing Managers Index (PMI) เป็นตัวชี้วัดหรือดัชนีชี้้นำทางเศรษฐกิจ เพื่อดูทิศทางและแนวโน้มกิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้งภาคการผลิตและภาคการบริการในปัจจุบันและอนาคตที่มีการเผยแพร่รายเดือน โดยบริษัท IHS Markit Ltd (บริษัทในเครือ S&P Global ซึ่งเป็นสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ) เป็นหน่วยงานที่จัดทำ PMI โดยใช้วิธีสอบถามผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของธุรกิจเอกชนมากกว่า 20,000 บริษัทในกว่า 30 ประเทศทั่วโลก เกี่ยวกับสภาพธุรกิจในปัจจุบันและการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งพิจารณาจากตัวแปร 5 เรื่อง ได้แก่ 1) คำสั่งสินค้าใหม่ 2) ผลผลิต 3) การจ้างงาน 4) สินค้าคงคลัง และ 5) เวลาที่ใช้ขนส่งวัตถุดิบ หากจำนวนส่วนใหญ่ของผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อตอบแบบสอบถามว่า 1) มีคำสั่งซื้อสินค้าใหม่เพิ่มขึ้น หมายถึงเดือนปัจจุบันมียอดคำสั่งซื้อสินค้าใหม่เข้ามามากกว่าเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้านี้ ค่า PMI จะอยู่สูงกว่า 50 จุด หรือ 2) มีคำสั่งซื้อสินค้าใหม่ คงที่ หมายถึงเดือนปัจจุบันมียอดคำสั่งซื้อสินค้าใหม่เข้ามาเท่าเดิมเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้านี้ ค่า PMI จะอยู่ที่ 50 จุด หรือ 3) มีคำสั่งซื้อสินค้าใหม่ ลดลง หมายถึงเดือนปัจจุบันมียอดคำสั่งซื้อสินค้าใหม่เข้ามาน้อยกว่าเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้านี้ ค่า PMI จะอยู่ต่ำกว่า 50 จุด ทั้งนี้ค่า PMI มีความสัมพันธ์กับอัตราการจ้างงานโดยตรง คือหากค่า PMI สูงกว่า 50 จุด หมายถึงธุรกิจมียอดคำสั่งซื้อสินค้าใหม่เพิ่มมากขึ้นก็จะมี การจ้างงานเพิ่มมากขึ้น ในทางกลับกันหากค่า PMI ต่ำกว่า 50 จุด หมายถึงธุรกิจมียอดคำสั่งซื้อสินค้าลดลง และต้องมีการลดกำลังการผลิต ซึ่งอาจต้องลดการจ้างงานลง

2. ตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน ไทย

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labor Force persons & Labor force participation rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	39,832	68.04	39,559	67.25
ก.พ.	40,271	68.73	40,317	68.48
มี.ค.	40,199	68.62	40,187	68.28
เม.ย.	37,690	66.63	39,526	67.13
พ.ค.	40,123	68.41	39,622	67.38
มิ.ย.	40,652	69.05		
ก.ค.	40,593	68.90		
ส.ค.	40,646	68.97		
ก.ย.	40,244	68.31		
ต.ค.	40,287	68.37		
พ.ย.	41,068	69.62		
ธ.ค.	40,448	68.70		

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons Outside the Labour Force & Economic Inactivity rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	18,709	31.96	19,264	32.75
ก.พ.	18,321	31.27	18,558	31.52
มี.ค.	18,382	31.38	18,670	31.72
เม.ย.	18,878	33.37	19,357	32.87
พ.ค.	18,531	31.59	19,180	32.62
มิ.ย.	18,219	30.95		
ก.ค.	18,326	31.10		
ส.ค.	18,285	31.03		
ก.ย.	18,672	31.69		
ต.ค.	18,640	31.63		
พ.ย.	17,918	30.38		
ธ.ค.	18,427	31.30		

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มีงานทำและอัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employed Persons & Employment to Population Ratio)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน
ม.ค.	39,342	67.20	39,127	66.52
ก.พ.	39,913	68.12	39,918	67.80
มี.ค.	39,784	67.91	39,789	67.60
เม.ย.	39,276	65.90	39,089	66.39
พ.ค.	39,608	67.53	39,140	66.56
มิ.ย.	40,291	68.44		
ก.ค.	40,125	68.10		
ส.ค.	40,248	68.30		
ก.ย.	39,903	67.73		
ต.ค.	39,946	67.79		
พ.ย.	40,739	69.07		
ธ.ค.	40,127	68.16		

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน (Unemployed Persons & Unemployment Rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน
ม.ค.	491	1.23	432	1.09
ก.พ.	358	0.89	399	0.99
มี.ค.	416	1.03	397	0.989
เม.ย.	413	1.10	436	1.10
พ.ค.	515	1.28	482	1.22
มิ.ย.	361	0.89		
ก.ค.	468	1.15		
ส.ค.	398	0.98		
ก.ย.	342	0.85		
ต.ค.	341	0.85		
พ.ย.	330	0.80		
ธ.ค.	321	0.79		

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร

ตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน ไต้หวัน

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labor Force persons & Labor force participation rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	11,887	59.17	11,990	59.26
ก.พ.	11,906	59.18	11,978	59.21
มี.ค.	11,919	59.20	11,986	59.24
เม.ย.	11,924	59.18	11,982	59.21
พ.ค.	11,920	59.13	11,980	59.20
มิ.ย.	11,935	59.17		
ก.ค.	11,969	59.31		
ส.ค.	11,972	59.30		
ก.ย.	11,957	59.21		
ต.ค.	11,969	59.24		
พ.ย.	11,977	59.26		
ธ.ค.	11,982	59.26		

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons Outside the Labour Force & Economic Inactivity rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	8,203	40.83	8,243	40.74
ก.พ.	8,211	40.82	8,252	40.79
มี.ค.	8,213	40.80	8,247	40.76
เม.ย.	8,224	40.82	8,253	40.79
พ.ค.	8,240	40.87	8,258	40.80
มิ.ย.	8,235	40.83		
ก.ค.	8,212	40.69		
ส.ค.	8,216	40.70		
ก.ย.	8,237	40.79		
ต.ค.	8,234	40.76		
พ.ย.	8,234	40.74		
ธ.ค.	8,237	40.74		

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มีงานทำและอัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employed Persons & Employment to Population Ratio)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน
ม.ค.	11,471	57.10	11,587	57.27
ก.พ.	11,485	57.09	11,572	57.20
มี.ค.	11,494	57.09	11,581	57.24
เม.ย.	11,506	57.11	11,579	57.22
พ.ค.	11,508	57.08	11,580	57.22
มิ.ย.	11,518	57.10		
ก.ค.	11,543	57.20		
ส.ค.	11,546	57.19		
ก.ย.	11,541	57.15		
ต.ค.	11,558	57.21		
พ.ย.	11,577	57.28		
ธ.ค.	11,583	57.29		

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน (Unemployed Persons & Unemployment Rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน
ม.ค.	416	3.50	397	3.31
ก.พ.	420	3.53	406	3.39
มี.ค.	424	3.56	405	3.38
เม.ย.	417	3.50	403	3.36
พ.ค.	412	3.46	400	3.34
มิ.ย.	417	3.49		
ก.ค.	426	3.56		
ส.ค.	426	3.56		
ก.ย.	416	3.48		
ต.ค.	411	3.43		
พ.ย.	400	3.34		
ธ.ค.	399	3.33		

ที่มา: National Statistics Taiwan

ตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน ญี่ปุ่น

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labor Force persons & Labor force participation rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	68,540	62.22	68,770	62.60
ก.พ.	68,400	62.16	69,050	62.85
มี.ค.	68,920	62.64	69,110	62.87
เม.ย.	69,300	62.95	69,430	63.19
พ.ค.	69,330	62.92	69,590	63.33
มิ.ย.	69,640	63.19		
ก.ค.	69,550	63.11		
ส.ค.	69,600	63.18		
ก.ย.	69,690	63.30		
ต.ค.	69,470	63.10		
พ.ย.	69,490	63.15		
ธ.ค.	69,100	62.87		

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons Outside the Labour Force & Economic Inactivity rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	41,610	37.78	41,090	37.40
ก.พ.	41,630	37.84	40,820	37.15
มี.ค.	41,100	37.36	40,810	37.13
เม.ย.	40,790	37.05	40,450	36.81
พ.ค.	40,850	37.08	40,300	36.67
มิ.ย.	40,560	36.81		
ก.ค.	40,650	36.89		
ส.ค.	40,560	36.82		
ก.ย.	40,400	36.70		
ต.ค.	40,620	36.90		
พ.ย.	40,550	36.85		
ธ.ค.	40,810	37.13		

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มีงานทำและอัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employed Persons & Employment to Population Ratio)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน
ม.ค.	66,900	60.74	67,140	61.11
ก.พ.	66,670	60.59	67,280	61.24
มี.ค.	66,990	60.89	67,260	61.19
เม.ย.	67,410	61.23	67,500	61.43
พ.ค.	67,450	61.22	67,660	61.57
มิ.ย.	67,850	61.57		
ก.ค.	67,720	61.45		
ส.ค.	67,730	61.48		
ก.ย.	67,870	61.65		
ต.ค.	67,710	61.50		
พ.ย.	67,800	61.61		
ธ.ค.	67,540	61.45		

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน (Unemployed Persons & Unemployment Rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน
ม.ค.	1,640	2.39	1,630	2.37
ก.พ.	1,740	2.54	1,770	2.56
มี.ค.	1,930	2.80	1,850	2.68
เม.ย.	1,900	2.74	1,930	2.78
พ.ค.	1,880	2.71	1,930	2.77
มิ.ย.	1,790	2.57		
ก.ค.	1,830	2.63		
ส.ค.	1,860	2.67		
ก.ย.	1,820	2.61		
ต.ค.	1,750	2.52		
พ.ย.	1,690	2.43		
ธ.ค.	1,560	2.26		

ที่มา: National Statistics of Japan

ตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน สาธารณรัฐเกาหลี

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labor Force persons & Labor force participation rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	28,938	63.81	29,466	64.74
ก.พ.	29,117	64.20	29,463	64.72
มี.ค.	29,249	64.47	29,402	64.58
เม.ย.	29,179	64.31	29,473	64.72
พ.ค.	29,247	64.45	29,363	64.72
มิ.ย.	29,227	64.40		
ก.ค.	29,191	64.30		
ส.ค.	29,155	64.20		
ก.ย.	29,235	64.35		
ต.ค.	29,236	64.32		
พ.ย.	29,263	64.35		
ธ.ค.	29,377	64.56		

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons Outside the Labour Force & Economic Inactivity rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	16,414	36.19	16,047	35.26
ก.พ.	16,238	35.80	16,062	35.28
มี.ค.	16,118	35.53	16,128	35.42
เม.ย.	16,193	35.69	16,066	35.28
พ.ค.	16,132	35.55	16,180	35.53
มิ.ย.	16,156	35.60		
ก.ค.	16,208	35.70		
ส.ค.	16,260	35.80		
ก.ย.	16,196	35.65		
ต.ค.	16,216	35.68		
พ.ย.	16,213	35.65		
ธ.ค.	16,128	35.44		

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มีงานทำและอัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employed Persons & Employment to Population Ratio)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน
ม.ค.	29,097	61.95	28,577	62.79
ก.พ.	28,374	62.56	28,690	63.02
มี.ค.	28,467	62.75	28,571	62.75
เม.ย.	28,420	62.64	28,644	62.90
พ.ค.	28,512	62.83	28,526	62.64
มิ.ย.	28,464	62.72		
ก.ค.	28,368	62.49		
ส.ค.	28,445	62.63		
ก.ย.	28,473	62.67		
ต.ค.	28,515	62.74		
พ.ย.	28,436	62.53		
ธ.ค.	28,416	62.45		

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน (Unemployed Persons & Unemployment Rate)

เดือน/ปี	2566		2566	
	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน
ม.ค.	842	2.91	889	3.02
ก.พ.	743	2.55	774	2.63
มี.ค.	782	2.67	830	2.82
เม.ย.	759	2.60	829	2.81
พ.ค.	734	2.51	836	2.85
มิ.ย.	763	2.61		
ก.ค.	823	2.82		
ส.ค.	709	2.43		
ก.ย.	761	2.60		
ต.ค.	721	2.47		
พ.ย.	828	2.83		
ธ.ค.	961	3.27		

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

ตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน สหรัฐอเมริกา

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labor Force persons & Labor force participation rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	165,832	62.35	167,276	62.52
ก.พ.	166,251	62.47	167,426	62.54
มี.ค.	166,731	62.62	167,895	62.67
เม.ย.	166,688	62.56	167,982	62.66
พ.ค.	166,818	62.57	167,732	62.53
มิ.ย.	166,951	62.58		
ก.ค.	167,103	62.58		
ส.ค.	167,839	62.81		
ก.ย.	167,929	62.79		
ต.ค.	167,728	62.67		
พ.ย.	168,260	62.83		
ธ.ค.	167,451	62.48		

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons Outside the Labour Force & Economic Inactivity rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	100,130	37.65	100,265	37.48
ก.พ.	99,861	37.53	100,285	37.46
มี.ค.	99,541	37.38	99,989	37.33
เม.ย.	99,755	37.44	100,083	37.34
พ.ค.	99,800	37.43	100,516	37.47
มิ.ย.	99,850	37.42		
ก.ค.	99,899	37.42		
ส.ค.	99,374	37.19		
ก.ย.	99,498	37.21		
ต.ค.	99,914	37.33		
พ.ย.	99,562	37.17		
ธ.ค.	100,540	37.52		

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มีงานทำและอัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employed Persons & Employment to Population Ratio)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน
ม.ค.	160,138	60.21	161,152	60.23
ก.พ.	160,315	60.24	160,968	60.13
มี.ค.	160,892	60.42	161,466	60.27
เม.ย.	161,031	60.44	161,491	60.24
พ.ค.	160,721	60.28	161,080	60.05
มิ.ย.	160,994	60.34		
ก.ค.	161,262	60.40		
ส.ค.	161,484	60.43		
ก.ย.	161,570	60.42		
ต.ค.	161,222	60.24		
พ.ย.	161,969	60.48		
ธ.ค.	161,183	60.14		

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน (Unemployed Persons & Unemployment Rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน
ม.ค.	5,694	3.43	6,124	3.66
ก.พ.	5,936	3.57	6,458	3.86
มี.ค.	5,839	3.50	6,429	3.83
เม.ย.	5,657	3.39	6,492	3.86
พ.ค.	6,097	3.65	6,649	3.96
มิ.ย.	5,957	3.67		
ก.ค.	5,841	3.50		
ส.ค.	6,355	3.79		
ก.ย.	6,360	3.79		
ต.ค.	6,506	3.88		
พ.ย.	6,291	3.74		
ธ.ค.	6,268	3.74		

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOUR STATISTICS